

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

13. december 2014

Indhold

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2014/C 447/01	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.7414 — ReAssure/HSBC Life UK) ⁽¹⁾	1
2014/C 447/02	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.7437 — Blackstone/TPG/Kensington) ⁽¹⁾	1
2014/C 447/03	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.7425 — Robert Bosch/BSH Bosch und Siemens Hausgeräte) ⁽¹⁾	2
2014/C 447/04	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.7307 — Electricity Supply Board/Vodafone Ireland/JV) ⁽¹⁾	2
2014/C 447/05	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.7381 — Airbus/Singapore Airlines/AATC) ⁽¹⁾	3
2014/C 447/06	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.7231 — Vodafone/ONO) ⁽¹⁾	3

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2014/C 447/07	Euroens vekselkurs	4
2014/C 447/08	Vedtagelse af Kommissionens afgørelse om Den Portugisiske Republiks meddelelse af en national overgangsplan i overensstemmelse med artikel 32, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU	5
2014/C 447/09	Kommissionens afgørelse af 12. december 2014 om underretning af et tredjeland, som efter Kommissionens opfattelse muligvis kan identificeres som et ikkesamarbejdende tredjeland i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri	6
2014/C 447/10	Kommissionens afgørelse af 12. december 2014 om underretning af et tredjeland, som efter Kommissionens opfattelse muligvis kan identificeres som et ikkesamarbejdende tredjeland i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri	16
2014/C 447/11	Kommissionens afgørelse af 12. december 2014 om underretning af et tredjeland om muligheden for, at det bliver identificeret som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri	23

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2014/C 447/12	Oplysninger fra medlemsstaterne om lukning af fiskeri	30
2014/C 447/13	Oplysninger fra medlemsstaterne om lukning af fiskeri	30
2014/C 447/14	Oplysninger fra medlemsstaterne om lukning af fiskeri	31
2014/C 447/15	Ajourføring af referencebeløb gældende ved passage af de ydre grænser, jf. artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)	32

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.7414 — ReAssure/HSBC Life UK)**

(EØS-relevant tekst)

(2014/C 447/01)

Den 5. december 2014 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmigheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32014M7414. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.7437 — Blackstone/TPG/Kensington)**

(EØS-relevant tekst)

(2014/C 447/02)

Den 5. december 2014 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmigheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor,
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32014M7437. EUR-Lex giver online-adgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag M.7425 — Robert Bosch/BSH Bosch und Siemens Hausgeräte)

(EØS-relevant tekst)

(2014/C 447/03)

Den 3. december 2014 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på tysk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32014M7425. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag M.7307 — Electricity Supply Board/Vodafone Ireland/JV)

(EØS-relevant tekst)

(2014/C 447/04)

Den 24. oktober 2014 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32014M7307. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.7381 — Airbus/Singapore Airlines/AATC)****(EØS-relevant tekst)**

(2014/C 447/05)

Den 8. december 2014 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32014M7381. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.7231 — Vodafone/ONO)****(EØS-relevant tekst)**

(2014/C 447/06)

Den 2. juli 2014 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32014M7231. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

12. december 2014

(2014/C 447/07)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,2450	CAD	canadiske dollar	1,4417
JPY	japanske yen	147,41	HKD	hongkongske dollar	9,6517
DKK	danske kroner	7,4370	NZD	newzealandske dollar	1,5946
GBP	pund sterling	0,79250	SGD	singaporeanske dollar	1,6307
SEK	svenske kroner	9,3700	KRW	sydkoreanske won	1 372,22
CHF	schweiziske franc	1,2010	ZAR	sydafrikanske rand	14,4769
ISK	islandske kroner		CNY	kinesiske renminbi yuan	7,7049
NOK	norske kroner	9,1190	HRK	kroatiske kuna	7,6740
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	15 579,32
CZK	tjekkiske koruna	27,590	MYR	malaysiske ringgit	4,3502
HUF	ungarske forint	308,93	PHP	filippinske pesos	55,410
LTL	litauiske litas	3,45280	RUB	russiske rubler	71,4175
PLN	polske zloty	4,1735	THB	thailandske bath	40,824
RON	rumænske leu	4,4673	BRL	brasilianske real	3,3071
TRY	tyrkiske lira	2,8523	MXN	mexicanske pesos	18,5119
AUD	australske dollar	1,5056	INR	indiske rupee	77,7677

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Vedtagelse af Kommissionens afgørelse om Den Portugisiske Republiks meddelelse af en national overgangsplan i overensstemmelse med artikel 32, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU

(2014/C 447/08)

Kommissionen vedtog den 11. december 2014 afgørelse C(2014) 9360 om Den Portugisiske Republiks meddelelse af en national overgangsplan i overensstemmelse med artikel 32, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ⁽¹⁾.

Dokumentet findes på følgende internetadresse:

<https://circabc.europa.eu/w/browse/36205e98-8e7a-47d7-808d-931bc5baf6ee>

⁽¹⁾ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE**af 12. december 2014****om underretning af et tredjeland, som efter Kommissionens opfattelse muligvis kan identificeres som et ikkesamarbejdende tredjeland i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri**

(2014/C 447/09)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, særlig artikel 32, og

ud fra følgende betragtninger:

1. INDLEDNING

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1005/2008 (»IUU-forordningen«) fastsættes en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).
- (2) I IUU-forordningens kapitel VI fastsættes den procedure, der skal følges ved identifikation af ikkesamarbejdende tredjelande, det fastsættes, hvilke foranstaltninger der kan træffes over for sådanne lande, der fastsættes bestemmelser om opstilling af en liste over sådanne tredjelande, om fjernelse fra listen og om offentliggørelse af nævnte liste, og der fastsættes bestemmelser om hasteforanstaltninger.
- (3) I henhold til artikel 32 i IUU-forordningen skal Kommissionen underrette tredjelandene om, at de muligvis kan identificeres som ikkesamarbejdende tredjelande. En sådan underretning er foreløbig. Underretningen skal baseres på kriterierne i IUU-forordningens artikel 31. Kommissionen skal ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32 i den pågældende forordning, med hensyn til disse lande. I meddelelsen skal Kommissionen især underrette tredjelandene om de vigtige kendsgerninger og overvejelser, som ligger bag identifikationen, landenes mulighed for at reagere og for at fremsende bevismateriale, der modbeviser en sådan identifikation, eller en eventuel handlingsplan for forbedringer og oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet til afhjælpning af situationen. Kommissionen skal give det pågældende tredjeland tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen og en rimelig frist til at afhjælpe situationen.
- (4) Europa-Kommissionen skal i henhold til IUU-forordningens artikel 31 identificere tredjelande, som den betragter som ikkesamarbejdende lande, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri. Et tredjeland skal identificeres som ikkesamarbejdende, hvis det ikke opfylder de forpligtelser, det som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.
- (5) Identifikationen af ikkesamarbejdende tredjelande skal baseres på en undersøgelse af alle oplysninger som anført i IUU-forordningens artikel 31, stk. 2.
- (6) I henhold til IUU-forordningens artikel 33 skal Rådet opstille en liste over ikkesamarbejdende tredjelande. Over for sådanne lande kan der bl.a. træffes de foranstaltninger, der er fastsat i IUU-forordningens artikel 38.
- (7) I henhold til IUU-forordningens artikel 20, stk. 1, skal tredjelandets flagstaten for at få godkendt validerede fangstattester meddele Kommissionen, hvilke ordninger den har iværksat med henblik på at gennemføre, kontrollere og håndhæve de love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de pågældende tredjelandes fiskerfartøjer skal overholde.
- (8) I henhold til IUU-forordningens artikel 20, stk. 4, skal Kommissionen samarbejde administrativt med tredjelande på områder, der vedrører gennemførelsen af forordningen.

2. PROCEDURE VEDRØRENDE SALOMONØERNE

- (9) Meddelelsen om Salomonøerne som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 1. januar 2010.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

- (10) Fra den 11. til den 14. februar 2014 gennemførte Kommissionen med støtte fra EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) et kontrolbesøg i Salomonøerne i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen
- (11) Formålet med besøget var at verificere oplysninger om Salomonøernes ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerifartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Salomonøerne med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionsens ordning for fangstatter.
- (12) Den endelige rapport om besøget blev sendt til Salomonøerne den 28. februar 2014.
- (13) Salomonøernes foreløbige bemærkninger til den endelige rapport blev modtaget den 6. maj 2014 og den 20. maj 2014. Et formelt svar på bemærkningerne om de retlige og administrative rammer blev indsendt den 1. oktober 2014 og den 6. oktober 2014.
- (14) Yderligere oplysninger om anvendelsen af EU's ordning for fangstatter blev på Kommissionens anmodning af 19. marts 2014 indsendt af Salomonøerne den 28. marts 2014 og den 7. juni 2014.
- (15) Der blev afholdt et møde mellem Salomonøerne og Kommissionen den 20. maj 2014.
- (16) Salomonøerne er medlem af Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC). Salomonøerne har ratificeret De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS) af 1982 og aftalen af 1995 om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (UNFSA). Salomonøerne er part i konventionen om oprettelse af Fiskeriagenturet for det Sydlige Stillehav^(?) (FFA) og i Nauru-aftalen (PNA) om samarbejde om forvaltningen af fiskeri af fælles interesse^(?).
- (17) For at vurdere, om Salomonøerne opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i de internationale aftaler, jf. betragtning (16), og fastlagt af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (i det følgende benævnt »RFFO'er«), jf. betragtning (16), søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige.
- (18) Kommissionen benyttede også oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af WCPFC samt offentligt tilgængelige data.

3. MULIGHEDEN FOR AT SALOMONØERNE KAN IDENTIFICERES SOM ET IKKESAMARBEJDEDE TREDJELAND

- (19) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Salomonøernes forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for kriterierne i IUU-forordningens artikel 31, stk. 4-7.

3.1. Gentagne tilfælde af IUU-fiskeri og IUU-handelsstrømme (IUU-forordningens artikel 31, stk. 4)

- (20) Med hensyn til IUU-fartøjer, der fører Salomonøernes flag, bemærkes det, at der på grundlag af oplysningerne fra RFFO'ernes lister over fartøjer ikke er opført sådanne fartøjer på de foreløbige eller endelige lister over IUU-fartøjer, og der findes ingen dokumentation for tidligere tilfælde af IUU-fartøjer, der fører Salomonøernes flag, som gør det muligt for Kommissionen at analysere Salomonøernes præstation med hensyn til gentagne tilfælde af IUU-fiskeri i henhold til IUU-forordningens artikel 31, stk. 4, litra a).
- (21) I henhold til artikel 31, stk. 4, litra b), undersøgte Kommissionen ligeledes, hvilke foranstaltninger Salomonøerne havde truffet for at hindre adgangen til dets marked for fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri.
- (22) Kommissionen mener på grundlag af en vurdering af alle de oplysninger, som den råder over, at Salomonøerne ikke kan sikre, at fiskevarer, der indføres i Salomonøerne eller til forarbejdningsvirksomheder med base i Salomonøerne, ikke stammer fra IUU-fiskeri. Dette skyldes systemiske problemer, der underminerer Salomonøernes myndigheders mulighed for at spore fangsterne på grund af manglende officielle oplysninger om de fisk, der landes, importeres og/eller forarbejdes. Hovedpunkterne i grundlaget for Kommissionens vurdering er sammenfattet i betragtning 23-39.

^(?) <http://www.ffa.int/>

^(?) Nauru-aftalen (<http://www.ffa.int/node/93#attachments>).

- (23) De vigtigste fiskeriaktiviteter i farvande under Salomonøernes jurisdiktion udføres ikke af fartøjer, der fører Salomonøernes flag, men af fartøjer under fremmed flag, som i nogle tilfælde benytter lokale havne. I rapporten til den niende samling i WCPFC's videnskabelige udvalg ⁽⁴⁾, som blev afholdt i 2013, oplyser Salomonøerne, at der i 2012 var i alt 434 fartøjer, der fiskede i Salomonøernes farvande, nemlig 214 notfartøjer, 200 langlinefartøjer og 20 stangfartøjer. Kun 6 notfartøjer, 2 langlinefartøjer og 2 stangfartøjer førte Salomonøernes flag. Under Kommissionens besøg i februar 2014 bekræftede Salomonøernes myndigheder, at 401 industrifiskerfartøjer havde licens til at fiske i Salomonøernes farvande. Nedgangen i antallet af fartøjer med licens fra 2012 skyldes nedskæringen i bevillingen af licenser til fartøjer, der driver fiskeri som led i en charteraftale. Ikke desto mindre er der stadig 143 langlinefartøjer og 2 notfartøjer, som er chartret af fem lokalt baserede selskaber. Størrelsen af den pågældende flåde gør det endnu mere nødvendigt med foranstaltninger, der sikrer, at fiskevarer, som stammer fra IUU-fiskeri, ikke får adgang til Salomonøernes marked.
- (24) Ifølge udkastet til forvaltnings- og udviklingsplan for tun, som Salomonøerne fremlagde i november 2013, var de samlede fangster i Salomonøernes eksklusive økonomiske zone (EEZ) 93 000 ton i 2012. Det udgør omkring halvdelen af fangsterne de foregående år (185 000 ton i 2010 og 177 000 ton i 2011).
- (25) Salomonøernes tunforarbejdningsindustri er under ekspansion. Udenlandske investorer arbejder med flere projekter om oprettelse af nye fabrikker i et joint venture med Salomonøerne. Derfor har Kommissionen undersøgt denne industris aktiviteter og deres potentielle betydning for IUU-fiskevarers adgang til Salomonøernes marked.
- (26) I FAO's internationale handlingsplan for forebyggelse, afværgelse og bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-handlingsplanen) ⁽⁵⁾ findes der en række retningslinjer for internationalt godkendte markedsforanstaltninger, som kan hjælpe med til at reducere eller standse handelen med fisk og fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri. I handlingsplanens punkt 71 foreslås det, at landene tager skridt til at gøre deres marked mere gennemsigtigt, således at det er muligt at spore fisk og fiskevarer. Der findes ligeledes i artikel 11 i den adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, som er udarbejdet af De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO), en beskrivelse af god praksis for ansvarlig international samhandel og for de foranstaltninger, der træffes, når fiskene først er fanget. Det bør efter artikel 11.1.11 ⁽⁶⁾ sikres, at den internationale samhandel og handelen på hjemmemarkedet med fisk og fiskevarer foregår i overensstemmelse med forsvarlig bevarelses- og forvaltningspraksis, ved at det gøres lettere at identificere fisks og fiskevarers oprindelse.
- (27) Under sit kontrolbesøg i Salomonøerne i februar 2014 besøgte Kommissionen et tunforarbejdningsanlæg, hvis varer eksporteres til EU.
- (28) Ifølge den driftsansvarlige får den pågældende forarbejdningsvirksomhed udelukkende forsyninger fra notfartøjer, der fører Salomonøernes flag, for så vidt angår produktion af kogt tunfiskefilet eller -flager til EU-markedet. Resten stammer fra langlinefartøjer og eksporteres hovedsagelig til USA eller det regionale marked (Fiji, Vanuatu, Papua Ny Guinea). Forarbejdningsvirksomheden vil kun få leveret indenlandske varer uden import af råvarer. Det skal dog i den forbindelse fremhæves, at alle fangster, der tages i Salomonøernes eksklusive økonomiske zoner (EEZ), ifølge de kompetente myndigheders opfattelse anses for at stamme fra Salomonøerne uanset fiskerfartøjets flag i modsætning til EU-rettens grundlæggende oprindelsesregler ⁽⁷⁾. Det var også tydeligt, at Salomonøernes myndigheder ikke havde indført særlige foranstaltninger til at kontrollere fiskeråvarers oprindelse, og der blev ikke påvist nogen særlige foranstaltninger til at overvåge IUU-fiskevarers adgang til Salomonøerne. I den forbindelse er der risiko for, at råvarer fanget af fiskerfartøjer, der fører andet flag end Salomonøernes, bl.a. lande, som ikke har lov til at eksportere til EU i henhold til IUU-forordningen, anvendes i forarbejdningsindustrien uden tilstrækkelig kontrol med varernes sporbarhed.

⁽⁴⁾ WCPFC's videnskabelige udvalgs niende ordinære samling, den 6.-14. august 2013, Pohnpei, Mikronesiens Forenede Stater, Annual Report to the Commission Part 1: Information on Fisheries Research and Statistics, Solomon Islands, WCPFC-SC9-AR/CCM-21 (<http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-21-Solomon-Islands-AR-Part-1.pdf>).

⁽⁵⁾ International Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing, Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2001.

⁽⁶⁾ Code of Conduct for responsible fisheries, Food and Agriculture Organization of the United Nations, 1995.

⁽⁷⁾ Artikel 22-27 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1), artikel 67, stk. 1, litra a), og artikel 72 og 75 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1063/2010 af 18. november 2010 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT L 307 af 23.11.2010, s. 1).

- (29) Under sit besøg mødtes Kommissionen også med andre operatører. Kommissionen bestræbte sig på at verificere de grundlæggende principper og politikker, operatørerne anvender for sporbarheden af handelsstrømme af fiskevarer fra båd til bord. Operatørerne kunne ikke svare klart på spørgsmålene om sporbarhedskæden og om, hvilke mængder der var solgt og forarbejdet. Med hensyn til råvarer solgt til forarbejdningsvirksomheder i Salomonøerne og andre tredjelande er forarbejdningsvirksomhederne helt afhængige af skøn over vægt og af de fakturaer, de modtager fra deres kunder, uden at foretage yderligere kontrol vedrørende varerne. Der sker på intet tidspunkt en egentlig kontrol eller efterprøvning. Lederen af forarbejdningsvirksomheden tildeler hvert parti råvarer en kode ved modtagelsen, men herefter følger man ikke varerne systematisk gennem produktionskæden, og der kan ikke sikres en pålidelig forbindelse mellem slutproduktet og den underliggende fangst.
- (30) Endvidere blev det konstateret, at vidensniveauet hos toldembedsmændene i Salomonøerne var meget basalt. Toldembedsmænd henholder sig til de erklæringer, operatørerne foretager på udførselsangivelsen, uden yderligere kontrol af mængder, og der er ingen sporbarhedsordning, der kan forbinde sendingen med toldangivelserne. Dermed har myndighederne ingen kontrol med de råvarer, der anvendes til forarbejdning af fiskevarer, og de kan ikke knytte de råvarer, som findes på Salomonøernes marked, sammen med de eksporterede fiskevarer.
- (31) Med hensyn til de ordninger, der er indført for at sikre sporbarhed, konkluderede Kommissionen, at Salomonøerne var ude af stand til at sikre en systematisk kontrol af landingerne. Selv om lokale myndigheder erklærede, at 100 % af landingerne i de to godkendte havne var dækket, kunne de ikke bevise, hvordan de ansatte inspektører varetager denne dækning. Kommissionen konstaterede, at der kun var en enkelt inspektør i den havn, hvor de fleste landinger finder sted, mens de øvrige inspektører efter hver landing skulle tage til den anden havn (som ikke ligger på hovedøen, hvor myndighederne har deres vigtigste administrative base og ressourcer). Salomonøerne erkendte, at det var nødvendigt at stramme op på landets kontrol- og overvågningssystem, herunder sporbarhedsordningen for fiskevarer, at indføre krav om landingsopgørelser og systematisk kontrol og at styrke samarbejdet med toldmyndighederne.
- (32) En grundig analyse af validerede fangstatter fra Salomonøernes myndigheder med henblik på eksport til EU afslørede en række svagheder i valideringsprocessen. Kommissionens kontrolbesøg i februar 2014 bekræftede denne analyse. Det blev især konkluderet, at der manglede en systematisk kontrol af oplysningerne i fangstatterne. Der var ikke indført en sporbarhedsordning, og de mængder, som var anført i fangstatterne, var fastsat af operatøren. Det er de kompetente myndigheder helt afhængige af. Fangstatterne for direkte import af forarbejdede produkter valideres systematisk, efter at sendingen allerede har forladt Salomonøerne. Salomonøerne er ikke i stand til at sikre nogen kontrol eller sporbarhed for varer, som de aldrig fysisk inspicerer.
- (33) Endvidere har Salomonøernes eneste valideringsmedarbejder ikke direkte adgang til kontroldata såsom fartøjsovervågningssystemet (FOS), information om licenser eller logbøger. Hvis der finder kontrol eller krydstjek sted før valideringen, skal dette ske via telefonopringninger til hovedkvarteret i ministeriet for fiskeri og marine ressourcer, hvor de relevante oplysninger er samlet. Der var ingen dokumentation tilgængelig om en sådan kontrol.
- (34) Den kendsgerning, at valideringen konsekvent sker samme dag som eksportørens erklæring (med meget få undtagelser), viser, at forudgående kontrol og krydstjek af data er begrænset for ikke at sige ikkeeksisterende. Under alle omstændigheder blev der ikke fremlagt dokumentation for krydstjek.
- (35) Desuden blev der konstateret en række mangler i fangstatterne vedrørende manglende sammenhæng i nummereringssystemet, utilstrækkelige oplysninger om gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, fangstområdet samt alvorlige uoverensstemmelser mellem datoer, f.eks. at den anførte valideringsdato lå forud for eksportørens erklæring, eller landingsopgørelsen lå før fangstdatoen. Sådanne basale fejl sætter hele valideringsprocedurens troværdighed på spil.
- (36) Kommissionen afdækkede også eksempler på praksis, hvor der ikke fandtes oplysninger om landinger af fisk (ingen landingsopgørelser), og Salomonøerne alternativt benyttede oplysninger fra omladningstilladelser i havn til at angive mængder i fangstatter. Det blev ligeledes bemærket, at operatørerne bruger skabeloner til fangstatter, hvor oplysninger om fartøjer, arter, produktkoder osv. var udfyldt på forhånd. Der blev fundet prøver, hvor fangstatten var valideret med tomme linjer til storøjet tun og gulfinnet tun uden mængdeangivelser. Det giver risiko for manipulation med fangstatten efter validering.

- (37) Endvidere blev der fundet flere eksempler på fangstatter, hvor der blev fremlagt forskellige udgaver med forskellige mængder ved import af produkterne til EU. Salomonøerne forklarede, at operatøerne anmoder om at få udstedt ekstra fangstatter for det samme parti, uden at myndighederne spørger om årsagen til anmodningen eller får den oprindelige original tilbage for at undgå misbrug. Den praksis fører sammen med andre afdækkede mangler til en betydelig risiko for hvidvask af IUU-fiskeri eller i det mindste for, at ikkegodkendte fisk eksporteres til EU. Især kunne lande i regionen, som ikke er godkendt til at eksportere fiskevarer til EU udnytte svaghederne i Salomonøernes valideringsordning til at dække over indirekte import af deres fisk til EU. Igen udviste Salomonøerne manglende forståelse for og bevidsthed om den risiko, man skaber ved at fordoble eller tredoble antallet af fangstatter for de samme varer.
- (38) Salomonøerne accepterede alle manglerne i fangstatterordningen, som er anført i betragtning (32)-(37), og forklarede, at fejlene skyldtes de ansvarlige embedsmænds inkompetence. De forklarede, at de arbejdede på at forbedre fangstatteringsprocessen. I den forbindelse er der udarbejdet en række operative standardprocedurer, og personalet er ved at blive uddannet for at fremme implementeringen heraf. Alligevel omhandlede alle de oplysninger, der blev givet, fremtidige planer uden nogen konkrete håndgribelige resultater. Endvidere bestræbte Kommissionen sig på at kontrollere, om valideringen af fangstatter blev bedre efter Kommissionens kontrolbesøg i februar 2014 og Salomonøernes indførelse af beskyttelsesforanstaltninger. På grundlag af den information, som Kommissionen har til rådighed, har den dog ikke konstateret nogen forbedring.
- (39) I lyset af den konstaterede mangel på sporbarhed og den kendsgerning, at Salomonøerne ikke råder over tilstrækkelige oplysninger om mængden af landede fisk, må det konkluderes, at Salomonøerne ikke er i stand til at sikre, at fiskevarer, der leveres til Salomonøerne eller til forarbejdningsanlæg i Salomonøerne, ikke stammer fra IUU-fiskeri, jf. betragtning 28-37. Muligheden for at kontrollere, om IUU-fiskevarer får adgang til Salomonøerne og efterfølgende eksporteres, vanskeliggøres også af den tvetydige anvendelse af oprindelsesreglerne, jf. betragtning 28 og manglen på klare bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, jf. betragtning 63-68.
- (40) På grundlag af alle de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Salomonøernes udtalelser, kunne det med henvisning til artikel 31, stk. 3, og artikel 31, stk. 4, litra b), i IUU-forordningen derfor fastslås, at Salomonøerne ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som kyst- og afsætningsstat, når det gælder om at hindre, at fiskevarer fra IUU-fiskeri får adgang til landets marked.

3.2. Manglende samarbejde og håndhævelse (IUU-forordningens artikel 31, stk. 5)

- (41) Kommissionen har undersøgt, om Salomonøerne har samarbejdet effektivt med Kommissionen ved at reagere på anmodninger fra Kommissionen om at undersøge forskellige spørgsmål og give feedback og følge op på IUU-fiskeri og dertil knyttede aktiviteter.
- (42) Selv om de myndigheder i Salomonøerne, der er involveret i gennemførelsen af den fangstatteringsordning, der er fastsat i IUU-forordningen, generelt er samarbejdsvillige og reagerer på anmodninger om oplysninger eller verifikation og giver feedback, undermineres pålideligheden og korrektheden af deres svar af den manglende gennemsigtighed og den kendsgerning, at det — som beskrevet i del 3.1 i denne afgørelse — stort set er umuligt at sikre sporbarheden af fiskevarer.
- (43) Kommissionen har i forbindelse med den overordnede vurdering af, om Salomonøerne opfylder sine forpligtelser som flag-, havne- og kyststat, også undersøgt, om Salomonøerne samarbejder med andre flagstater om bekæmpelsen af IUU-fiskeri.
- (44) Det blev i forbindelse med Kommissionens kontrolbesøg i februar 2014 konstateret, at Salomonøerne udviste en vis modvilje mod at samarbejde med de flagstater, hvis fartøjer udøver deres aktiviteter i farvande under Salomonøernes jurisdiktion i henhold til forskellige fiskeriaftaler, idet landet ikke var villigt til at give flagstaterne fartøjsoplysninger. Det viser tydeligt, at Salomonøerne ikke opfylder sine folkeretlige forpligtelser (navnlig artikel 7, stk. 1, litra a), i UNFSA), når det gælder om at sikre en effektiv bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande, der befinder sig i landets farvande, og effektiv forebyggelse af IUU-fiskeri. Denne mangel på samarbejde er også i strid med punkt 40 i FAO's vejledende retningslinjer om flagstatspræstationer ⁽⁸⁾, ifølge hvilke flag- og kyststater kun bør indgå fiskeriaftaler, når begge parter er overbevist om, at sådanne aktiviteter ikke vil undergrave bæredygtigheden af levende marine ressourcer under kyststatens jurisdiktion.

⁽⁸⁾ Voluntary guidelines on flag state performance, Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2014.

- (45) Til trods for det store antal omladninger fra fartøjer under udenlandsk flag, der finder sted i Salomonøerne, har landet ikke etableret et samarbejde med disse fartøjers flagstater. Derfor vil Salomonøerne ikke kunne opfylde sine forpligtelser som havnestat i henhold til punkt 52-64 i IUU-handlingsplanen. Navnlig opfylder Salomonøerne ikke sine forpligtelser som havnestat over for fartøjer under udenlandsk flag, der benytter landets havne, eftersom landet ikke samarbejder med flagstaterne om grundlæggende spørgsmål som udveksling af oplysninger om landinger, omladninger og afslag på at benytte en havn. I deres brev af 6. maj 2014 anførte Salomonøernes myndigheder, at de ville skrive til de berørte flagstater for at styrke samarbejdet om udfyldelse af de nødvendige omladningsoplysninger på fangstatter til eksport til EU, men der er indtil nu ikke indgået nogen konkrete aftaler med tredjelande om udveksling af oplysninger og data om omladninger.
- (46) Med hensyn til samarbejdet med EU-medlemsstaterne om kontrol af fangstatter valideret af Salomonøerne har landet modtaget kontrolanmodninger fra tre EU-medlemsstater. Anmodningerne blev behandlet af de kompetente myndigheder og besvaret rettidigt. Svarene bekræftede dog i de fleste tilfælde blot fangstattestens ægthed uden yderligere forklaring. På stedet var der ingen tilgængelig dokumentation for disse kontrolanmodninger.
- (47) Kommissionen undersøgte, om Salomonøerne havde truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og især om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeriet.
- (48) Med hensyn til overholdelse og håndhævelse blev det under Kommissionens kontrolbesøg konstateret, at Salomonøerne ikke har en specifik lovgivning mod IUU-fiskeri. En sådan undladelse viser, at Salomonøerne ikke sørger for flagstatskontrol med fiskefartøjer som krævet i artikel 94 i UNCLOS. Endvidere er Salomonøernes resultater, når det gælder overholdelse og håndhævelse, ikke i overensstemmelse med punkt 21 i FN's internationale handlingsplan mod IUU-fiskeri, ifølge hvilken staterne skal sørge for, at de sanktioner, der idømmes fartøjer, der hører under landets jurisdiktion, og som udøver IUU-fiskeri, er tilstrækkeligt strenge til virkelig at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri og til at fratage overtræderne den gevinst, de har opnået ved det ulovlige fiskeri.
- (49) Faktisk anførte Salomonøernes rigsrevisor i en revisionsrapport, der blev offentliggjort i 2012⁽⁹⁾, at den gældende fiskerilov var forældet og ikke sikrede opfyldelse af landets forpligtelser i henhold til internationale, regionale og subregionale aftaler. Den konklusion erklærede de myndigheder, Kommissionen mødtes med under sit kontrolbesøg i februar 2014, sig enige i. Et nyt udkast til fiskerilov blev fremlagt før kontrolbesøget. Sanktionerne i lovforslaget er imidlertid ikke strenge nok til effektivt at sikre overholdelse og modvirke overtrædelser, hvor de måtte opstå, og fratage overtræderne den gevinst, de har opnået ved det ulovlige fiskeri som påkrævet i artikel 25, stk. 7, i WCPFC-konventionen⁽¹⁰⁾. Især bygger sanktionsordningen på et straffesystem, som stadig mangler et retsgrundlag. Salomonøerne erkendte, at ordningen, som ikke er blevet anvendt, var forældet, og forklarede, at de var ved at revidere den. Der blev indsendt et ajourført udkast til fiskerilov den 6. oktober 2014. Situationen er dog fortsat problematisk på grund af de uklare definitioner af alvorlige overtrædelser, strafpoint, gentagne overtrædelser og strafniveau og på grund af deres uklare retlige følger.
- (50) Med hensyn til Salomonøernes eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Salomonøerne ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling⁽¹¹⁾ anses for at være et land med et lavt niveau af menneskelig udvikling (nr. 143 ud af 186 lande i 2013). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006⁽¹²⁾, hvor Salomonøerne er opført i kategorien af mindst udviklede lande. I listen over officielle modtagere af udviklingsbistand, som Komitéen for Udviklingsbistand (OECD/DAC) under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling har opstillet pr. 1. januar 2013 for 2012⁽¹³⁾, defineres

⁽⁹⁾ <http://www.pmc.gov.sb/content/fisheries-act-outdated>

⁽¹⁰⁾ Konventionen om bevarelse og forvaltning af stærkt vandrende fiskebestande i det vestlige og centrale Stillehav, åbnet for undertegnelse den 5. september 2000 i Honolulu (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

⁽¹¹⁾ Oplysninger fra <http://hdr.undp.org/en/statistics>.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

⁽¹³⁾ <http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm>

Salomonøerne som et mindst udviklet land. I denne henseende kan de kompetente myndigheders finansielle og administrative kapacitetsbegrænsninger til en vis grad anses for at være til hinder for, at Salomonøerne kan opfylde sine samarbejds- og håndhævelsesforpligtelser. Det skal dog erindres, at manglerne med hensyn til samarbejde og håndhævelse hænger sammen med, at der mangler dækkende retsregler til at sikre de rette opfølgende foranstaltninger, snarere end med Salomonøernes eksisterende kapacitet til at overholde sine internationale forpligtelser. På grundlag af de oplysninger, der er indhentet i forbindelse med Kommissionens kontrolbesøg i februar 2014, mener Kommissionen derfor ikke, at Salomonøerne kan anses for at mangle finansielle ressourcer, men snarere mangler de retlige og administrative værktøjer og beføjelser, der er nødvendige for at kunne varetage sine opgaver som flag-, kyst-, havne- og afsætningsstat effektivt.

- (51) Endvidere bør det fremhæves, at Unionen i overensstemmelse med henstillingerne i punkt 85 og 86 i IUU-handlingsplanen vedrørende særlige krav til udviklingslande allerede har bistået Salomonøerne med anvendelsen af IUU-forordningen gennem et særligt program for teknisk bistand finansieret af Kommissionen ⁽¹⁴⁾.
- (52) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Salomonøernes udtalelser, kunne det med henvisning til artikel 31, stk. 3 og 5, i IUU-forordningen fastslås, at Salomonøerne ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som kyst- og afsætningsstat, når det gælder samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

3.3. Manglende gennemførelse af internationale regler (IUU-forordningens artikel 31, stk. 6)

- (53) Salomonøerne har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Salomonøerne er kontraherende part i WCPFC. Salomonøerne er part i konventionen om oprettelse af Fiskeriagenturet for det Sydlige Stillehav (FFA) og i Nauru-aftalen (PNA) om samarbejde om forvaltningen af fiskeri af fælles interesse.
- (54) Kommissionen har nøje gennemgået de oplysninger, den finder relevante for Salomonøernes status som kontraherende medlem af WCPFC.
- (55) Kommissionen har også gennemgået de oplysninger, som den finder relevante for den kendsgerning, at Salomonøerne har erklæret sig villig til at anvende de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er vedtaget af WCPFC.
- (56) Det fremgår af de oplysninger, Salomonøerne har fremlagt om tunfiskeriet i landets farvande, at fangster fra tunbestandene i Salomonøernes EEZ i 2012 udgjorde 3,5 % af fangsten i det vestlige og centrale Stillehav ⁽¹⁵⁾, dvs. et fald på 50 % fra 2010 og 2011.
- (57) Det fremgår af tallene i betragtning 56, at Salomonøerne forvalter vigtige globale tunbestande og derfor i sin egenskab af kyststat har pligt til at sikre ansvarlig og bæredygtig forvaltning af denne ressource på lang sigt. Artikel 61-64 i UNCLOS og artikel 7 og 8 i UNFSA regulerer kyststaters udnyttelse af de levende ressourcer, og de foreskriver, at kyststaterne bør fremme målet om optimal udnyttelse af de levende ressourcer i deres EEZ og sikre, at statsborgere fra andre lande, som fisker i deres EEZ, overholder de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og de foreskriver ligeledes, at kyststater bør samarbejde med de stater og regionale organisationer, der er involveret i det pågældende fiskeri.
- (58) I den forbindelse skal det bemærkes, at Salomonøernes retsregler i strid med disse forpligtelser og henstillinger ikke sikrer en effektiv forvaltning af fartøjer, der fisker i farvande under Salomonøernes jurisdiktion. Retsreglerne indeholder heller ikke klare og gennemsigtige bestemmelser vedrørende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for alle farvandede under Salomonøernes jurisdiktion og, hvis sådanne findes, er der ikke fastlagt klare og gennemsigtige procedurer for, hvordan det skal sikres at foranstaltningerne gennemføres. Disse aspekter gennemgås i detaljer i betragtning 59-75.
- (59) Et klart bevis på Salomonøernes utilstrækkelige retsregler kan ses i den måde, hvorpå landet forvalter tunressourcerne. Salomonøerne forklarede, at den eksisterende nationale forvaltnings- og udviklingsplan for tun kun er blevet delvis gennemført og derfor skal erstattes af en ny plan.
- (60) Udkastet til den nye forvaltningsplan for tun, som blev sendt til Kommissionen i november 2013, indeholder regler for forvaltning af tunressourcer og gælder for alle Salomonøernes farvande fra 3 sømil, herunder arkipelagfarvande. Dette er imidlertid blot et dokument om generelle principper. Under Kommissionens kontrolbesøg i februar 2014 accepterede Salomonøerne at revidere udkastet, så det afspejlede de faktiske forhold i fiskeriet og forarbejdningsindustrien. Salomonøerne erklærede, at den nye plan ville omfatte subregionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, licensordninger og -betingelser, TAC-begrænsninger, forvaltningen af henholdsvis arkipelagfarvande og eksklusive økonomiske zoner, referencepunkter og fangstbegrænsninger.

⁽¹⁴⁾ Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽¹⁵⁾ Den 8. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, WCPFC SC8-AR/CCM-21.

- (61) Under alle omstændigheder er det en kendsgerning, at den eksisterende plan er forældet og dermed er i strid med forpligtelserne i artikel 61, stk. 2-5, artikel 62, stk. 1, og artikel 64 i UNCLOS, når det gælder optimal udnyttelse af ressourcerne ved hjælp af passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
- (62) En anden svaghed i lovgivningen er, at Salomonøerne ikke har indført klare bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på grundlag af den bedste videnskabelige rådgivning og i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til UNCLOS, UNFSA og WCPFC for alle farvande under landets jurisdiktion, dvs. også arkipelagfarvandede. Faktisk blev det i februar 2014 konstateret, at bevarelses- og forvaltningsreglerne er uklare og upræcise (som beskrevet i betragtning (63)-(68)) og tilsyneladende hverken er i overensstemmelse med eller baseret på videnskabelig rådgivning (som beskrevet i betragtning 69-75).
- (63) Farvandene under Salomonøernes jurisdiktion omtales som henholdsvis territorialfarvande, arkipelagfarvande og den eksklusive økonomiske zone (EEZ). Ifølge WCPFC-konventionens artikel 3 omfatter konventionens kompetenceområde i princippet alle farvande i Stillehavet, dvs. også farvandene under Salomonøernes jurisdiktion.
- (64) Salomonøernes myndigheder har imidlertid meddelt Kommissionen, at farvandene under landets jurisdiktion (territorial- og arkipelagfarvandede og EEZ) ikke er omfattet af WCPFC-konventionen, heller ikke selv om WCPFC har uddelegeret gennemførelsen af sine bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger til de kontraherende parter. Selv om fiskeriindsatsen i henhold til Nauru-aftalen (PNA) begrænses ved hjælp af en havdageordning, som gælder for alle aftaleparters eksklusive økonomiske zoner (EEZ), gælder denne begrænsning ikke for Salomonøernes territorial- og arkipelagfarvandede.
- (65) I henhold til artikel 61-64 i UNCLOS, artikel 5, 7, 8, 9 og 10 i UNFSA og WCPFC-konventionens overordnede mål og relevante regler (særlig artikel 2, 5, 7 og 8), har kyststater en klar forpligtelse til at vedtage foranstaltninger, der er i overensstemmelse med dem, der gælder for selve regionen og for det åbne hav, således at der kan sikres en bæredygtig udnyttelse på lang sigt af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter og for at fremme målet om at udnytte disse fiskeressourcer på optimal vis. FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, særlig artikel 7.1-7.3 og artikel 8.1, indeholder også en række eksempler på god praksis, som kan bidrage til opfyldelsen af disse forpligtelser.
- (66) De særlige betingelser for fiskefartøjer, der fisker i Salomonøernes farvandede er anført i fiskerilicensen, dvs. fangstperiode, arter, der må fanges, fiskeområder og øvrige betingelser. Fartøjer, der fører Salomonøernes flag, har adgang til arkipelagfarvandede, hvorimod fartøjer, der fører befragterens flag og flag i henhold til bilaterale/multilaterale aftaler, har adgang til notfiskeri i Salomonøernes EEZ, således som det er reguleret og begrænset på regionalt plan i henhold til fartøjssporingsystemet (VDS). For langlinefartøjer eller fartøjer, som fisker i arkipelagfarvandede er bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger anført i fiskerilicensen. For stangfartøjer er bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger anført i fiskerilicensen.
- (67) Den manglende klarhed og gennemsigtighed i de gældende bevarelses- og forvaltningsregler og den faktiske fiskeriindsats under VDS ud over de mange eksisterende ordninger med hensyn til adgang til fiskeri, jf. betragtning 66, vanskeliggør og undergraver muligheden for en effektiv gennemførelse af en effektiv bevarelse og forvaltning af Salomonøernes fiskeressourcer.
- (68) Det kan således konkluderes, at der ikke findes klare, gennemsigtige og kompatible bevarelses- og forvaltningsregler for Salomonøernes arkipelagfarvandede, hvilket er i strid med de forpligtelser, der er nævnt i betragtning 65.
- (69) Kyststaterne er i henhold til artikel 61 i UNCLOS, artikel 5 og 6 i UNFSA og artikel 5 og 6 i WCPFC-konventionen forpligtede til at fastsætte tilladte fangstmængder for de levende ressourcer i deres EEZ på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige dokumentation og på grundlag af forsigtighedsprincippet; kyststaterne skal også ved hjælp af passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger sikre, at de levende ressourcer og bestande i deres EEZ og andre farvandede under deres jurisdiktion ikke bringes i fare som følge af overudnyttelse. FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, særlig artikel 7.3-7.5, indeholder også en række eksempler på god praksis, som kan bidrage til opfyldelsen af disse forpligtelser.
- (70) Eftersom WCPFC-reglerne ifølge Salomonøernes myndigheder ikke gælder for farvandene under landets jurisdiktion, er det ikke helt klart, hvilke data der indsamles og videresendes til WCPFC; dataene omfatter ikke nødvendigvis skøn for alle Salomonøernes fiskerifarvandede. I rapporterne fra WCPFC's videnskabelige udvalg rejses spørgsmålet om manglende data med jævne mellemrum. I rapporten fra den 7. samling i WCPFC's videnskabelige udvalg i 2011 er det f.eks. under punkt 89 nævnt, at der er konstateret uoverensstemmelser i visse flåders registrering af data, f.eks. i notfartøjernes logbogdata om bugstribet bonit, gulfinnet tun og storøjet tun; det videnskabelige udvalg anbefaler, at dette problem henvises til udvalget for tekniske spørgsmål og overholdelse,

eftersom det af videnskabelige hensyn er yderst vigtigt at få oplyst nøjagtige data om notfartøjers fangstsammensætning⁽¹⁶⁾. Under punkt 37 fremhæver udvalget den usikkerhed, der er forbundet med oplysninger om artssammensætningen af notfartøjernes fangst, og opfordrede indtrængende Salomonøerne til fortsat at forbedre skønnene over notfartøjernes fangstsammensætning. På den 8. samling rejste WCPFC's videnskabelige udvalg igen spørgsmålet om manglende data og uoverensstemmelser⁽¹⁷⁾ i rapporteringen af fangster og disses sammensætning, og det fremsatte bemærkninger om rapporteringsforpligtelserne i henhold til charteraftaler og udstedte henstillinger, hvori der opfordres til en styrkelse af forvaltningen⁽¹⁸⁾. Udvalget behandlede også spørgsmålet om visse kontraherende parter manglende fremsendelse af oplysninger eller fremsendelse af mangelfulde oplysninger; nogle af disse kontraherende parter udøver deres aktiviteter i farvande under Salomonøernes jurisdiktion.

- (71) I rapporterne anføres det ligeledes, at der endnu ikke er opnået en observatørdækning på 100 % som krævet i henhold til WCPFC-reglerne, og kravet er for Salomonøernes vedkommende ikke opfyldt endnu, hvilket fremgår af den seneste årsrapport, som landet har fremsendt til det videnskabelige udvalg i 2012⁽¹⁹⁾.
- (72) Ifølge den rådgivning, der blev fremlagt på den 7. samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, vil fangstraterne sandsynligvis falde og bestandene blive nedfisket, hvis det nuværende fiskeritryk på bugstribet bonit opretholdes, og fangsterne bør derfor reduceres til et niveau svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte. En eventuel intensivning af fiskeriindsatsen bør derfor overvåges⁽²⁰⁾.
- (73) Salomonøernes myndigheder anvender ikke WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i landets arkipelagfarvande og har kun indført begrænsede foranstaltninger, der er i overensstemmelse hermed. Eftersom tunfisk er en fælles bestand og en stærkt vandrende art, der udgør en vigtig ressource, som er genstand for omfattende fiskeri i Salomonøernes arkipelagfarvande — et geografisk vigtigt gydeområde for tunarter — er denne situation til hinder for enhver overordnet bestræbelse på at bevare tunbestanden i Stillehavsregionen. Salomonøernes myndigheder sørger således ikke for, at der anvendes bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i alle farvande under landets jurisdiktion på en måde, som er i overensstemmelse med WCPFC's krav og med landets forpligtelse til at sikre, at arter, der befinder sig i farvande under en kyststats jurisdiktion, ikke skades som følge af overudnyttelse.
- (74) Kommissionen har også vurderet enhver handling eller undladelse fra Salomonøernes side, der kan have gjort de gældende love, administrative bestemmelser eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger mindre effektive.
- (75) I den forbindelse indeholder hverken den gældende forvaltningsplan for tun eller »Salomonøernes forvaltnings- og udviklingsplan for tun« klare mål for en begrænsning af antallet af licenser og den samlede tilladte fangstmængde. Kommissionen mener derfor, at de manglende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger hindrer Salomonøerne i at overholde deres internationale forpligtelser. Eftersom tun er en fælles og stærkt vandrende fiskebestand, skal bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne være konsekvente og kompatible i hele det område, bestanden vandrer i, hvis sådanne foranstaltninger skal kunne opretholdes og være effektive, hvilket også er det overordnede mål for WCPFC-konventionen.
- (76) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt alle Salomonøernes udtalelser, kan det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Salomonøerne ikke har opfyldt sine internationale forpligtelser, når det gælder internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

3.4. Specifikke begrænsninger i udviklingslande

- (77) Under hensyntagen til Salomonøernes placering som et land med et lavt niveau af menneskelig udvikling, eftersom det er opført i kategorien af mindst udviklede lande (som anført i betragtning (50)), undersøgte Kommissionen, om de oplysninger, den havde indsamlet, kunne hænge sammen med landets specifikke begrænsninger som udviklingsland.
- (78) Det skal bemærkes, at meddelelsen om Salomonøerne som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 1. januar 2010. Salomonøerne bekræftede som krævet i artikel 20, stk. 1, i IUU-forordningen, at der findes nationale ordninger til gennemførelse, kontrol og håndhævelse af de love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerifartøjer skal overholde.

⁽¹⁶⁾ Sammenfattende rapport fra den 7. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, afholdt den 9.-17. august 2011 i Pohnpei, Sammenslutningen af Mikronesiske Stater (<http://www.wcpfc.int/node/2896>).

⁽¹⁷⁾ Del 3.1. i den sammenfattende rapport fra den 8. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, afholdt den 7.-15. august 2012 (<http://www.wcpfc.int/node/4587>).

⁽¹⁸⁾ Punkt 69-71 i den sammenfattende rapport fra den 8. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg.

⁽¹⁹⁾ Den 8. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, WCPFC-SC8-AR/CCM-21.

⁽²⁰⁾ Punkt 35-36 i den sammenfattende rapport fra den 7. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg.

- (79) Selv om der kan være specifikke kapacitetsmæssige begrænsninger med hensyn til kontrol og overvågning, kan Salomonøernes specifikke begrænsninger som følge af landets udviklingsniveau ikke bruges som begrundelse for, at den nationale lovgivning ikke indeholder specifikke bestemmelser, der henviser til internationale instrumenter, som tager sigte på at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeriaktiviteter. Disse begrænsninger kan heller ikke bruges som begrundelse for, at Salomonøerne ikke har oprettet et sanktionssystem for overtrædelser af internationale forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger.
- (80) Det skal også bemærkes, at Unionen allerede har finansieret et særligt program for teknisk bistand for Salomonøerne med henblik på at bekæmpe IUU-fiskeri⁽²¹⁾ og fortsat yder teknisk bistand til landet gennem et særligt kapacitetsopbygningsprogram.
- (81) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktuelle oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Salomonøernes udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Salomonøernes fiskeriforvaltning kan være hæmmet af landets udviklingsniveau. Hvis man imidlertid tager hensyn til, hvilken type mangler der er konstateret i Salomonøerne, den bistand, som Unionen har ydet, og de foranstaltninger, der er truffet for at rette op på situationen, kan landets udviklingsniveau ikke undskyldes eller på anden vis forklare Salomonøernes overordnede præstationer på fiskeriområdet som flag- eller kyststat og de utilstrækkelige foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeriet.

4. KONKLUSION OM MULIGHEDEN FOR IDENTIFIKATION SOM ET IKKE-SAMARBEJDEDE TREDJELAND

- (82) På baggrund af ovenstående konklusioner om Salomonøernes manglende opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri bør dette land i henhold til IUU-forordningens artikel 32 underrettes om, at det muligvis kan blive identificeret som et land, Kommissionen betragter som et ikke-samarbejdende tredjeland, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri.
- (83) I overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, i IUU-forordningen bør Kommissionen underrette Salomonøerne om, at det muligvis kan identificeres som et ikkesamarbejdende tredjeland. Kommissionen bør ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32 i IUU-forordningen, over for Salomonøerne. For at sikre en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken det pågældende land kan svare skriftligt på meddelelsen og afhjælpe situationen.
- (84) Underretningen af Salomonøerne om, at landet muligvis kan blive identificeret som et land, som Kommissionen i forbindelse med denne afgørelse betragter som ikkesamarbejdende, udelukker ikke og fører heller ikke automatisk til, at Kommissionen eller Rådet efterfølgende tager skridt til at identificere ikkesamarbejdende lande og opstille en liste over dem —

BESTEMT FØLGENDE:

Eneste artikel

Salomonøerne underrettes hermed om muligheden for, at landet bliver identificeret som et tredjeland, der af Kommissionen betragtes som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2014.

For Kommissionen

Karmenu VELLA

Medlem af Kommissionen

⁽²¹⁾ Se fodnote 14.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 12. december 2014

om underretning af et tredjeland, som efter Kommissionens opfattelse muligvis kan identificeres som et ikkesamarbejdende tredjeland i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

(2014/C 447/10)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999⁽¹⁾, særlig artikel 32, og

ud fra følgende betragtninger:

1. INDLEDNING

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1005/2008 (»IUU-forordningen«) fastsættes en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).
- (2) I IUU-forordningens kapitel VI fastsættes den procedure, der skal følges ved identifikation af ikkesamarbejdende tredjelande, det fastsættes, hvilke foranstaltninger der kan træffes over for sådanne lande, der fastsættes bestemmelser om opstilling af en liste over sådanne tredjelande, om fjernelse fra listen og om offentliggørelse af nævnte liste, og der fastsættes bestemmelser om hasteforanstaltninger.
- (3) I henhold til artikel 32 i IUU-forordningen skal Kommissionen underrette tredjelandene om, at de muligvis kan identificeres som ikkesamarbejdende tredjelande. En sådan underretning er foreløbig. Underretningen skal baseres på kriterierne i IUU-forordningens artikel 31. Kommissionen skal ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32 i den pågældende forordning, med hensyn til disse lande. I meddelelsen skal Kommissionen især underrette tredjelandene om de vigtige kendsgerninger og overvejelser, som ligger bag identifikationen, landenes mulighed for at reagere og for at fremsende bevismateriale, der modbeviser en sådan identifikation, eller en eventuel handlingsplan for forbedringer og oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet til afhjælpning af situationen. Kommissionen giver det pågældende tredjeland tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen og en rimelig frist til at afhjælpe situationen.
- (4) Europa-Kommissionen skal i henhold til IUU-forordningens artikel 31 identificere tredjelande, som den betragter som ikkesamarbejdende lande, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri. Et tredjeland skal identificeres som ikkesamarbejdende, hvis det ikke opfylder de forpligtelser, det som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.
- (5) Identifikationen af ikkesamarbejdende tredjelande skal baseres på en undersøgelse af alle oplysninger som anført i IUU-forordningens artikel 31, stk. 2.
- (6) I henhold til IUU-forordningens artikel 33 skal Rådet opstille en liste over ikkesamarbejdende tredjelande. Over for sådanne lande kan der bl.a. træffes de foranstaltninger, der er fastsat i IUU-forordningens artikel 38.
- (7) I henhold til IUU-forordningens artikel 20, stk. 1, skal tredjelandets flagstaten for at få godkendt validerede fangst-attester meddele Kommissionen, hvilke ordninger den har iværksat med henblik på at gennemføre, kontrollere og håndhæve de love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de pågældende tredjelandes fiskerfartøjer skal overholde.
- (8) I henhold til IUU-forordningens artikel 20, stk. 4, skal Kommissionen samarbejde administrativt med tredjelande på områder, der vedrører gennemførelsen af forordningen.

2. PROCEDURE VEDRØRENDE SAINT KITTS OG NEVIS

- (9) Fra den 21. til den 23. maj 2014 gennemførte Kommissionen et kontrolbesøg i Saint Kitts og Nevis i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

- (10) Formålet med besøget var at verificere oplysninger om Saint Kitts og Nevis' ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, samt foranstaltninger truffet af Saint Kitts og Nevis med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri. Et supplerende besøg fandt sted den 23.-24. juli 2014 på Saint Kitts og Nevis' internationale skibsregister i London, Det Forenede Kongerige.
- (11) Den endelige rapport om besøget blev sendt til Saint Kitts og Nevis den 20. juni 2014.
- (12) Saint Kitts og Nevis' bemærkninger til den endelige rapport blev modtaget den 14. juli 2014.
- (13) Saint Kitts og Nevis er samarbejdende ikkekontraherende part i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) og indtil 2013 i Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC). Saint Kitts og Nevis har ratificeret De Forenede Nationers havretskonvention af 1982 (UNCLOS) og godkendt De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisations aftale af 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (FAO-overholdelsesaftalen).
- (14) For at vurdere, om Saint Kitts og Nevis opfylder deres internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i de internationale aftaler, jf. betragtning 13, og fastlagt af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (i det følgende benævnt »RFFO'er«), i dette tilfælde NEAFC og WCPFC, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige.
- (15) I den forbindelse benyttede Kommissionen oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af RFFO'er, i dette tilfælde Kommissionen for Bevarelse af Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) og WCPFC samt offentligt tilgængelige oplysninger.

3. MULIGHEDEN FOR AT SAINT KITTS OG NEVIS KAN IDENTIFICERES SOM IKKESAMARBEJDEDE TREDJELAND

- (16) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Saint Kitts og Nevis' forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for kriterierne i IUU-forordningens artikel 31, stk. 4-7.

3.1. Gentagne tilfælde af IUU-fiskeri og IUU-handelsstrømme (IUU-forordningens artikel 31, stk. 4)

- (17) Ifølge oplysninger fra økonomiske aktører og relevante kyststater har Kommissionen bevis for, at et støttefartøj for fiskerfartøjer, som tidligere har været involveret i ulovlige omladninger under Panama-flag, for nylig er registreret i Saint Kitts og Nevis' register. De ulovlige omladninger, som var i strid med lovgivningen i kyststaterne langs den vestafrikanske kyst, fandt sted i en periode på fem år indtil 2012. Støttefartøjet opererede i den periode under Panama-flag uden en gyldig licens udstedt i Panama til transport, omladning og støtte til fiskeriaktiviteter. Fartøjet udførte ikkegodkendt omladning i farvande inden for Republikken Guinea Bissaus eksklusive økonomiske zone (EEZ) og modtog fisk fanget af fartøjer i farvande, for hvilke Republikken Liberia havde indført specifikke bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvilket var i modstrid med de pågældende foranstaltninger. Støttefartøjets IUU-aktiviteter blev efterforsket af den berørte flagstat (Panama) og af en af kyststaterne (Liberia). Som reaktion på IUU-aktiviteterne pålagde flagstaten (Panama) og kyststaten (Liberia) støttefartøjet bøder i henholdsvis 2012 og 2013. Som følge heraf blev støttefartøjet slettet fra Panamas flagregister og ændrede navn. Efterfølgende lod det sig registrere under Saint Kitts og Nevis' flag i 2014. Saint Kitts og Nevis burde have taget det pågældende fartøjs seneste gentagne IUU-operationer i betragtning under udøvelsen af sit ansvar for at sikre, at fartøjer ikke er involveret i IUU-fiskeri, og at indflagning ikke ville resultere i IUU-fiskeri.
- (18) Ved at tillade registrering af et støttefartøj, der tidligere havde været involveret i IUU-fiskeriaktiviteter, som undergravede virkningen af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, uden at foretage en forudgående kontrol af dette fartøjs tidligere IUU-praksis tilsidesatte Saint Kitts og Nevis sine forpligtelser i henhold til artikel 94 i UNCLOS, artikel III, stk. 1, litra a), og artikel III, stk. 5, litra a), i FAO-overholdelsesaftalen, punkt 36 og 38 i FAO's internationale handlingsplan for forebyggelse, afværgelse og bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-handlingsplanen) og punkt 18 i FAO's vejledende retningslinjer om flagstatspræstationer.
- (19) På baggrund af den situation, der er redegjort for i betragtning 17 og 18 og på grundlag af alle de faktuelle oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Saint Kitts og Nevis' udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 4, i IUU-forordningen konstateres, at Saint Kitts og Nevis ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat i forbindelse med IUU-fiskeri udført eller støttet af fartøjer, som i øjeblikket fører deres

flag og tidligere har været involveret i IUU-aktiviteter. Den manglende opfyldelse kunne navnlig tilskrives utilstrækkelig kontrol af støttefartøjets dokumenterede og gentagne tilfælde af tidligere IUU-aktiviteter. Denne situation er særlig alvorlig i betragtning af, at omflagningen vedrører en kendt IUU-overtræder. I henhold til artikel 31, stk. 4, litra b), i IUU-forordningen undersøgte Kommissionen ligeledes, hvilke foranstaltninger Saint Kitts og Nevis havde truffet for at hindre adgangen til dets marked for fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri.

- (20) IUU-handlingsplanen indeholder en række retningslinjer for internationalt godkendte markedsforanstaltninger, som kan hjælpe med til at reducere eller standse handelen med fisk og fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri. I punkt 71 foreslås det, at landene tager skridt til at gøre deres marked mere gennemsigtigt, således at det er muligt at spore fisk og fiskevarer. Der findes ligeledes i artikel 11 i FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri en beskrivelse af god praksis for ansvarlig international samhandel og for de foranstaltninger, der træffes, når fiskene først er fanget. Det skal efter artikel 11.1.11 i adfærdskodeksen sikres, at den internationale samhandel og handelen på hjemmemarkedet med fisk og fiskevarer foregår i overensstemmelse med forsvarlig bevarelses- og forvaltningspraksis, ved at det gøres lettere at identificere fisks og fiskevarers oprindelse.
- (21) Det bemærkes i den forbindelse, at varernes sporbarhed hindres på grund af den manglende gennemsigtighed i Saint Kitts og Nevis' nationale love samt registrerings- og licensordninger.
- (22) FAO's adfærdskodeks indeholder henstillinger om gennemsigtighed i fiskerilove og udarbejdelsen heraf, og det samme gælder for udarbejdelsen af politikker samt beslutningstagning og forvaltningsprocesser (henholdsvis artikel 6.13 og artikel 7.1.9). Den indeholder principper og standarder for bevarelse, forvaltning og udvikling af alt fiskeri og dækker bl.a. også fangst, forarbejdning og handel med fisk og fiskevarer, fiskeri og fiskeriforskning. Det fastsættes yderligere i FAO's adfærdskodeks artikel 11.2 og 11.3, at international samhandel med fisk og fiskevarer ikke bør bringe en bæredygtig udvikling af fiskeriet i fare og bør være baseret på gennemsigtige foranstaltninger og gennemsigtige, enkle og omfattende love, administrative bestemmelser og administrative procedurer.
- (23) Kommissionen fastslog under sit kontrolbesøg, at Saint Kitts og Nevis ikke er i stand til at give oplysninger om, hvilke arter der blev fanget af Saint Kitts og Nevis' højsøflåde, og hvordan handelsstrømmene var for de fangede varer. Kommissionen mente på grundlag af de oplysninger, den indhentede fra sit besøg, at Saint Kitts og Nevis ikke var i stand til at garantere gennemsigtigheden af sit marked, således at det er muligt at spore fisk og fiskevarer som fastsat i punkt 71 i IUU-handlingsplanen.
- (24) Endvidere omfatter kravene om udstedelse af fiskeritilladelse, som er fastsat i fiskeriloven for St. Christopher og Nevis i 2002 (gælder kun i Saint Kitts og Nevis' jurisdiktionsfarvande, »fiskeriloven fra 2002«) og loven fra 2002 om handelsskibsfart for Saint Christopher og Nevis (gælder kun for Saint Kitts og Nevis' højsøflåde, »skibsfartsloven fra 2002«), ikke rapporteringsforpligtelser som krævet i henhold til punkt 47.2 i IUU-handlingsplanen og punkt 29, litra c), nr. iv), i bilag I til FAO's retningslinjer for flagstatspræstationer. Myndighederne fremførte, at de også havde indført særlige lovbestemmelser vedrørende Saint Kitts og Nevis' internationale skibsregister med henblik på at regulere fartøjernes operationer (Maritime Circular No. MC/58/13. december 2013). Alligevel har dette cirkulære ikke en ordlyd, der giver Saint Kitts og Nevis' internationale skibsregister beføjelser til at vedtage bindende foranstaltninger med hensyn til fartøjers rapporteringsforpligtelser. Når Saint Kitts og Nevis mangler sådanne data, er det ikke muligt at spore fiskevarer på korrekt vis, og landets forudsætninger for at forebygge handel med IUU-fiskevarer undergraves. På baggrund af denne manglende sporbarhed og myndighedernes manglende adgang til oplysninger om de fisk, der landes eller omlades af fartøjer, som fører landets flag, kan Saint Kitts og Nevis ikke sikre, at den handel med fiskevarer, der udøves i dette land, ikke omfatter varer, der stammer fra IUU-fiskeri. I den henseende har Saint Kitts og Nevis undladt at tage hensyn til henstillingerne i punkt 24 i IUU-handlingsplanen, ifølge hvilke flagstater opfordres til at sikre en omfattende og effektiv overvågning og kontrol af fiskeri lige fra landingsstedet til det endelige bestemmelsessted.
- (25) På grundlag af den situation, der er forklaret i denne del af afgørelsen, og alle de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Saint Kitts og Nevis' udtalelser, kunne det med henvisning til artikel 31, stk. 3, og artikel 31, stk. 4, litra a) og b), i IUU-forordningen derfor fastslås, at Saint Kitts og Nevis ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flag- og afsætningsstat, når det gælder om at hindre, at fiskevarer fra IUU-fiskeri får adgang til landets marked.

3.2. Manglende samarbejde og håndhævelse (IUU-forordningens artikel 31, stk. 5)

- (26) Kommissionen har undersøgt, om Saint Kitts og Nevis' myndigheder har samarbejdet effektivt med Kommissionen ved at reagere på anmodninger fra Kommissionen om at undersøge forskellige spørgsmål og give feedback og følge op på IUU-fiskeri og dertil knyttede aktiviteter.
- (27) Selv om Saint Kitts og Nevis' fiskerimyndigheder generelt var samarbejdsvillige og svarede på anmodninger om oplysninger og gav feedback, blev pålideligheden og korrektheden af deres svar undergravet af de manglende retsregler og den manglende gennemsigthed i deres fiskeriforvaltningssystem, jf. del 3.1.
- (28) I forbindelse med den overordnede vurdering af, om Saint Kitts og Nevis opfylder sine forpligtelser som flagstat, har Kommissionen også undersøgt, om Saint Kitts og Nevis samarbejder med andre stater om bekæmpelsen af IUU-fiskeri.
- (29) På grundlag af oplysninger indhentet under Kommissionens kontrolbesøg og fra tredjelandskyststaters myndigheder fastslog Kommissionen, at fartøjer, der fører Saint Kitts og Nevis' flag, opererer i vestafrikanske farvande. Saint Kitts og Nevis' myndigheder erkendte, at deres regering ikke formelt samarbejder med de tredjelande, hvor fartøjer, der fører Saint Kitts og Nevis' flag, fiskede.
- (30) Den situation, der er beskrevet i betragtning 29, viser, at Saint Kitts og Nevis ikke samarbejder om og samordner aktiviteter med kyststater i vestafrikanske farvande med henblik på at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri, jf. punkt 28 i IUU-handlingsplanen. Som fastslået i punkt 31 i IUU-handlingsplanen bør Saint Kitts og Nevis som flagstat navnlig indgå aftaler eller indgå i ordninger med andre stater og på anden vis samarbejde om håndhævelsen af gældende love og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger eller -bestemmelser vedtaget på nationalt, regionalt eller globalt plan.
- (31) Kommissionen undersøgte desuden også, om Saint Kitts og Nevis havde truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er anvendt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeriet.
- (32) De foreliggende beviser bekræfter, at Saint Kitts og Nevis ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser, når det gælder effektive håndhævelsesforanstaltninger. De relevante retsregler er baseret på fiskeriloven fra 2002 (for så vidt angår fiskeri inden for Saint Kitts og Nevis' jurisdiktionsfarvande) og på skibsfartsloven fra 2002 (for så vidt angår fartøjer, der fører Saint Kitts og Nevis' flag, og som er målrettet højsøfiskeri). Det er relevant at fremhæve, at Saint Kitts og Nevis i et brev fremsendt til FAO i juni 2013 erkendte, at landets aktuelle fiskerilovgivning ikke var »helt i overensstemmelse« med folkeretten.
- (33) De relevante retsregler for Saint Kitts og Nevis' jurisdiktionsfarvande er ikke i overensstemmelse med de grundlæggende krav i artikel 61, 62 og 117-119 i UNCLOS. Der findes ingen national strategi for overvågning og kontrol af fiskerflåden og ingen inspektioner eller observatørordning. Endvidere indeholder Saint Kitts og Nevis' retsregler heller ikke bestemmelser om IUU-fiskeriaktiviteter. I denne forbindelse skal det nævnes, at der i retsreglerne ikke er fastsat en definition af alvorlige overtrædelser, og at de heller ikke indeholder en omfattende liste over alvorlige overtrædelser og passende strenge sanktioner. Derfor er sanktionssystemet i sin nuværende form ikke omfattende og strengt nok til at have en afskrækkende virkning. Behandlingen af overtrædelser og alvorlige overtrædelser er nemlig ikke tilstrækkelig til at sikre overholdelse, modvirke overtrædelser, uanset hvor de finder sted, og fratage lovovertræderne de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter, som krævet i punkt 21 i FAO's handlingsplan og punkt 38 i FAO's retningslinjer for flagstatspræstationer.
- (34) Det bemærkes, at Saint Kitts og Nevis som flagstat ikke har nogen retsregler for forvaltning, bevarelse samt overvågning og kontrol med henblik på regulering af fiskeriaktiviteter på åbent hav eller i tredjelandes farvande. Kun fiskerflåden i NEAFC-området opererer i henhold til de pågældende RFFO-regler og opfylder kravene i området til trods for, at der ikke gælder specifikke retsregler vedtaget af Saint Kitts og Nevis. Saint Kitts og Nevis har erkendt, at denne mangel på relevante retsregler er i modstrid med UNCLOS og IUU-handlingsplanen med hensyn til flagstatens ansvar og FAO's retningslinjer for flagstatspræstationer.
- (35) Med hensyn til overholdelse og håndhævelse af eksisterende regler for fiskeriaktiviteter udøvet på åbent hav og i tredjelandes farvande som beskrevet i betragtning 33 har Saint Kitts og Nevis ingen særlig lovgivning til modvirkning af IUU-fiskeriaktiviteter. Der er ingen eksplicit definition af IUU-aktiviteter, og der mangler administrative ledsageforanstaltninger. Den eneste foranstaltning, der er truffet, er afregistrering af fiskefartøjer. En sådan foranstaltning medfører imidlertid ikke, at der gennemføres undersøgelser af fartøjers ulovlige fiskeriaktiviteter, eller at der pålægges sanktioner for konstaterede overtrædelser. Afregistrering af fiskerfartøjer sikrer ikke, at overtræderne idømmes sanktioner for deres handlinger og fratages fordelene ved deres handlinger. Dette er endnu vigtigere i Saint Kitts og Nevis' tilfælde, idet landet som forklaret i betragtning 45 fører et internationalt skibsregister med ansvar for registrering af fartøjer, som ligger uden for Saint Kitts og Nevis, og som ikke sikrer,

at fartøjer, der fører Saint Kitts og Nevis' flag, har en reel tilknytning til landet, jf. artikel 91 i UNCLOS. Kommissionen fastslog under sine besøg, at Saint Kitts og Nevis' forskellige registreringskontorer ikke koordinerer deres arbejde under fartøjsregistreringsproceduren, og at de heller ikke samarbejder med tidligere flagstater om status for de fartøjer, de skal registrere, for at undgå »flag hopping«, således som det anbefales i punkt 16, litra e), i IUU-handlingsplanen. Det at træffe en administrativ beslutning om at fjerne fiskerfartøjer fra registret uden at sikre, at der er mulighed for at idømme andre straffe, har i sig selv ingen afskrækkende virkning. En sådan handling sikrer heller ikke flagstatskontrol med fiskerfartøjerne som krævet i henhold til artikel 94 i UNCLOS. Derudover stemmer Saint Kitts og Nevis' overholdelse og håndhævelse ikke overens med punkt 18 i FAO's IUU-handlingsplan, som fastlægger, at de enkelte stater i lyset af bestemmelserne i UNCLOS bør træffe foranstaltninger eller samarbejde om at sikre, at statsborgere under deres jurisdiktion ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri. Saint Kitts og Nevis' præstationer i denne henseende stemmer endvidere ikke overens med punkt 21 i FAO's IUU-handlingsplan, hvor staterne opfordres til at sikre, at sanktionerne for fartøjer og så vidt muligt statsborgere, som bedriver IUU-fiskeri under deres jurisdiktion, er af en sådan strengthed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri. Endvidere er den administrative praksis, der risikerer at tiltrække IUU-operatører med henblik på registrering af IUU-fartøjer, ikke i overensstemmelse med artikel 94 i UNCLOS.

- (36) Med hensyn til det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed, bringes muligheden for at vurdere disse aspekter ligeledes i fare af den beskrevne mangel på retsregler og manglende klarhed og gennemsigtighed. Som følge af sådanne mangler er det ikke muligt på en troværdig måde at fastslå omfanget af eventuelle IUU-relaterede aktiviteter. Det er imidlertid et anerkendt faktum, at mangel på gennemsigtighed kombineret med manglende mulighed for at føre effektiv kontrol tilskynder til ulovlig adfærd.
- (37) Med hensyn til Saint Kitts og Nevis' eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Saint Kitts og Nevis ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ⁽²⁾ anses for at være et land med et højt niveau af menneskelig udvikling (nr. 72 ud af 187 lande). I bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 ⁽³⁾ er Saint Kitts og Nevis opført i den øverste tranche af mellemindkomstlande og -territorier i overensstemmelse med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) Komité for Udviklingsbistands (DAC's) liste over officielle modtagere af udviklingsbistand pr. 1. januar 2013 ⁽⁴⁾. Under hensyntagen til landets position synes det ikke at være nødvendigt at analysere Saint Kitts og Nevis' eksisterende finansielle og administrative kapacitet. Dette skyldes, at udviklingsniveauet i Saint Kitts og Nevis som påvist i denne betragtning ikke kan betragtes som en underminerende faktor for de kompetente myndigheders kapacitet til at samarbejde med andre lande og udøve håndhævelsesforanstaltninger.
- (38) Uanset analysen i betragtning 37 bemærkes det endvidere på grundlag af oplysningerne fra Kommissionens besøg i maj og juli 2014, at Saint Kitts og Nevis ikke synes at mangle finansielle ressourcer, men nærmere det nødvendige retlige og administrative miljø samt beføjelser til at sikre en effektiv varetagelse af deres opgaver.
- (39) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Saint Kitts og Nevis' udtalelser, kunne det med henvisning til artikel 31, stk. 3, og artikel 31, stk. 5, i IUU-forordningen fastslås, at Saint Kitts og Nevis ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat, når det gælder samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

3.3. Manglende gennemførelse af internationale regler (IUU-forordningens artikel 31, stk. 6)

- (40) Saint Kitts og Nevis har ratificeret UNCLOS og FAO-overholdelsesaftalen. Saint Kitts og Nevis er samarbejdende ikkekontraherende part i NEAFC og indtil 2013 i WCPFC.
- (41) Kommissionen har nøje gennemgået de oplysninger, den finder relevante for Saint Kitts og Nevis' status som samarbejdende ikkekontraherende part i NEAFC.
- (42) Som samarbejdende ikkekontraherende part i NEAFC skal Saint Kitts og Nevis overholde konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC-konventionen). NEAFC-konventionen og erklæringen fra 2013 om fortolkning og gennemførelse af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav udtrykker anerkendelse af, blandt andre internationale retsakter, de relevante bestemmelser i De Forenede Nationers aftale om fiskebestande (UNFSA) ⁽⁵⁾. Derfor bør Saint Kitts og Nevis overholde UNFSA. De forhold, der er beskrevet i betragtning 17,

⁽²⁾ Oplysninger fra <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

⁽⁴⁾ DAC-liste over ODA-modtagere (<http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm>).

⁽⁵⁾ Se præambel til Declaration on the Interpretation and Implementation of the Convention on the Future Multilateral Cooperation in North-East Atlantic Fisheries hentet fra http://www.dgrm.min-agricultura.pt/xeo/attachfileu.jsp?look_parentBouie=248939&att_display=n&att_download=y

18, 23, 24, 29-36 og 43-44, viser dog, at Saint Kitts og Nevis ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i forhold til denne aftale. Kommissionen finder, at disse overvejelser udgør bevismateriale til at gå videre med denne afgørelse.

- (43) Kommissionen fastslog også på grundlag af oplysninger, den indhentede under sine kontrolbesøg i 2014, og fra involverede kyststater, at Saint Kitts og Nevis' flåde fisker direkte efter tun og tunlignende arter i vestafrikanske kyststaters jurisdiktionsfarvande. I den forbindelse bør flagstaten Saint Kitts og Nevis samarbejde med den RFFO, der har kompetence i det pågældende område og for den pågældende art, nemlig Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT). Saint Kitts og Nevis er dog hverken kontraherende part eller samarbejdende ikkekontraherende part i ICCAT. Som flagstat opfylder Saint Kitts og Nevis ikke sine forpligtelser i henhold til artikel 64 i UNCLOS for andre stater, hvis statsborgere fisker i områder under kyststaters jurisdiktion.
- (44) Saint Kitts og Nevis er hverken kontraherende part eller samarbejdende ikkekontraherende part i CCAMLR. I »Implementation of Conservation Measure 10-05«⁽⁶⁾ fremhævede CCAMLR-sekretariatet, at Saint Kitts og Nevis pr. 24. september 2013 var blevet identificeret som et land, der muligvis har været involveret i høst af og/eller handel med *dissostichus* spp. i de sidste fem år uden at samarbejde med CCAMLR ved at deltage i fangstdokumentationsordningen. I den forbindelse er Saint Kitts og Nevis' undladelse af at samarbejde med CCAMLR i strid med landets forpligtelser som flagstat, jf. artikel 119, stk. 2, i UNCLOS.
- (45) Som det endvidere blev konstateret under Kommissionens kontrolbesøg i Saint Kitts og Nevis fører landet et internationalt skibsregister uden for Saint Kitts og Nevis med ansvar for registrering af fartøjer. Saint Kitts og Nevis' myndigheders begrænsede kontrol med registreringsproceduren og manglen på relevante krav såsom kravene i punkt 14 i FAO-retningslinjerne for flagstatspræstationer betyder, at det ikke er muligt at sikre, at fartøjer, der fører Saint Kitts og Nevis' flag, har en reel forbindelse med landet. Manglen på en sådan reel forbindelse mellem staten og fartøjerne, som er registreret i dens register, er et brud på betingelserne for skibes nationalitet i henhold til artikel 91 i UNCLOS.
- (46) Endelig har Saint Kitts og Nevis i modstrid med henstillingerne i punkt 25, 26 og 27 i IUU-handlingsplanen ikke udarbejdet en national handlingsplan mod IUU-fiskeri.
- (47) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kan det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Saint Kitts og Nevis ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser, når det gælder internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

3.4. Specifikke begrænsninger i udviklingslande

- (48) Det bør erindres, at Saint Kitts og Nevis i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling⁽⁷⁾ anses for at være et land med et højt niveau af menneskelig udvikling (nr. 72 ud af 187 lande). Det erindres også, at Saint Kitts og Nevis ifølge forordning (EF) nr. 1905/2006 er opført i den øverste tranche af mellemindkomstlande og -territorier.
- (49) Under hensyntagen til denne placering kan Saint Kitts og Nevis ikke betragtes som et land med særlige begrænsninger som en direkte følge af dets udviklingsniveau. Der fandtes ingen beviser, der kunne underbygge, at Saint Kitts og Nevis' manglende opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser skyldes manglende udvikling. Tilsvarende findes der ingen konkrete beviser, der knytter de konstaterede mangler med hensyn til kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteter sammen med manglende kapacitet og infrastruktur. I den henseende skal det bemærkes, at Saint Kitts og Nevis' myndigheder ikke har fremført noget argument vedrørende udviklingsmæssige begrænsninger, men hævdede, at deres administration har et godt samlet effektivitetsniveau.
- (50) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktuelle oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt udtalelser fra Saint Kitts og Nevis kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Saint Kitts og Nevis' udviklingsstatus og overordnede præstation med hensyn til fiskeri ikke er påvirket af dets udviklingsniveau.

⁽⁶⁾ CCAMLR-XXXII/BG/08.24. september 2013.

⁽⁷⁾ Se fodnote 2.

4. KONKLUSION OM MULIGHEDEN FOR IDENTIFIKATION SOM ET IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

- (51) På baggrund af ovenstående konklusioner om Saint Kitts og Nevis' manglende opfyldelse af deres folkeretlige forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri bør dette land i henhold til IUU-forordningens artikel 32 underrettes om, at det muligvis kan blive identificeret som et land, som Kommissionen betragter som et ikke-samarbejdende tredjeland, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri.
- (52) I overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, i IUU-forordningen bør Kommissionen underrette Saint Kitts og Nevis om, at landet muligvis kan identificeres som et ikkesamarbejdende tredjeland. Kommissionen bør ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32 i IUU-forordningen, over for Saint Kitts og Nevis. For at sikre en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist for det pågældende land til at svare skriftligt på meddelelsen og afhjælpe situationen.
- (53) Underretningen af Saint Kitts og Nevis om, at landet muligvis kan blive identificeret som et land, som Kommissionen i forbindelse med denne afgørelse betragter som ikkesamarbejdende, udelukker ikke og fører heller ikke automatisk til, at Kommissionen eller Rådet efterfølgende tager skridt til at identificere ikkesamarbejdende lande og opstille en liste over dem —

BESTEMT FØLGENDE:

Eneste artikel

Saint Kitts og Nevis underrettes hermed om muligheden for, at landet bliver identificeret som et tredjeland, der af Kommissionen betragtes som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2014.

For Kommissionen

Karmenu VELLA

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 12. december 2014

om underretning af et tredjeland om muligheden for, at det bliver identificeret som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

(2014/C 447/11)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999⁽¹⁾, særlig artikel 32, og

ud fra følgende betragtninger:

1. INDLEDNING

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1005/2008 («IUU-forordningen») fastsættes en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).
- (2) I IUU-forordningens kapitel VI fastsættes den procedure, der skal følges ved identifikation af ikkesamarbejdende tredjelande, det fastsættes, hvilke foranstaltninger der kan træffes over for sådanne lande, der fastsættes bestemmelser om opstilling af en liste over sådanne tredjelande, om fjernelse fra listen og om offentliggørelse af nævnte liste, og der fastsættes bestemmelser om hasteforanstaltninger.
- (3) I overensstemmelse med artikel 32 i IUU-forordningen underretter Kommissionen tredjelandene om, at de muligvis kan identificeres som ikkesamarbejdende tredjelande. En sådan underretning er foreløbig. Underretningen skal baseres på kriterierne i IUU-forordningens artikel 31. Kommissionen skal ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32 i den pågældende forordning, med hensyn til disse lande. I meddelelsen skal Kommissionen især underrette tredjelandene om de vigtige kendsgerninger og overvejelser, som ligger bag identifikationen, landenes mulighed for at reagere og for at fremsende bevismateriale, der modbeviser en sådan identifikation, eller en eventuel handlingsplan for forbedringer og oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet til afhjælpning af situationen. Kommissionen giver det pågældende tredjeland tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen og en rimelig frist til at afhjælpe situationen.
- (4) Europa-Kommissionen skal i henhold til IUU-forordningens artikel 31 identificere tredjelande, som den betragter som ikkesamarbejdende lande, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri. Et tredjeland skal identificeres som ikkesamarbejdende, hvis det ikke opfylder de folkeretlige forpligtelser, det har som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.
- (5) Identifikationen af ikkesamarbejdende tredjelande skal baseres på en undersøgelse af alle oplysninger som anført i IUU-forordningens artikel 31, stk. 2.
- (6) I henhold til IUU-forordningens artikel 33 skal Rådet opstille en liste over ikkesamarbejdende tredjelande. Over for sådanne lande kan der bl.a. træffes de foranstaltninger, der er fastsat i IUU-forordningens artikel 38.
- (7) I henhold til IUU-forordningens artikel 20, stk. 1, skal tredjelandsflagstaten for at få godkendt validerede fangstattester meddele Kommissionen, hvilke ordninger den har iværksat med henblik på at gennemføre, kontrollere og håndhæve de love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de pågældende tredjelandes fiskerfartøjer skal overholde.
- (8) I henhold til IUU-forordningens artikel 20, stk. 4, skal Kommissionen samarbejde administrativt med tredjelande på områder, der vedrører gennemførelsen af forordningen.

2. PROCEDURE VEDRØRENDE TUVALU

- (9) Fra den 18. til den 20. februar 2014 gennemførte Kommissionen med støtte fra EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) et kontrolbesøg i Tuvalu i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

- (10) Formålet med besøget var at verificere oplysninger om Tuvalus ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, og foranstaltninger truffet af Tuvalu med henblik på at opfylde landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri.
- (11) Den endelige rapport om besøget blev sendt til Tuvalu den 18. marts 2014.
- (12) Den 16. oktober 2014 sendte Tuvalu sine bemærkninger til den endelige rapport.
- (13) Tuvalu er medlem af Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC). Tuvalu har ratificeret De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS) af 1982 og aftalen af 1995 om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (UNFSA). Tuvalu er part i konventionen om oprettelse af Fiskeriagenturet for det Sydlige Stillehav ⁽¹⁾ (FFA) og i Nauru-aftalen (PNA) om samarbejde om forvaltningen af fiskeri af fælles interesse ⁽²⁾.
- (14) For at vurdere, om Tuvalu opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, der er fastsat i de internationale aftaler, jf. betragtning 13, og fastlagt af de relevante RFFO'er, der er nævnt i samme betragtning, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige.
- (15) Kommissionen benyttede også oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af RFFO'er, i dette tilfælde WCPFC, samt offentligt tilgængelige data.

3. MULIGHEDEN FOR AT TUVALU KAN IDENTIFICERES SOM ET IKKESAMARBEJDEDE TREDJELAND

- (16) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Tuvalus forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for kriterierne i IUU-forordningens artikel 31, stk. 4-7.

3.1. Gentagne tilfælde af IUU-fiskeri og IUU-handelsstrømme (IUU-forordningens artikel 31, stk. 4)

- (17) Med hensyn til fartøjer, der fører Tuvalus flag, bemærkes det, at der på grundlag af oplysningerne fra RFFO'ernes lister over fartøjer ikke er opført sådanne fartøjer på de foreløbige eller endelige lister over IUU-fartøjer, og der findes ingen dokumentation for tidligere tilfælde af IUU-fartøjer, der fører Tuvalus flag, som gør det muligt for Kommissionen at analysere Tuvalus præstation med hensyn til gentagne tilfælde af IUU-fiskeri i henhold til IUU-forordningens artikel 31, stk. 4, litra a).
- (18) I mangel af oplysninger og bevismateriale som forklaret i betragtning 17 konkluderes det i henhold til artikel 31, stk. 3 og artikel 31, stk. 4, litra a), at det ikke er nødvendigt at vurdere, om Tuvalus foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri opfylder landets folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller af dets statsborgere.

3.2. Manglende samarbejde og håndhævelse (IUU-forordningens artikel 31, stk. 5)

- (19) Kommissionen har undersøgt, om Tuvalu har samarbejdet effektivt med Kommissionen ved at reagere på anmodninger fra Kommissionen om at undersøge forskellige spørgsmål og give feedback og følge op på IUU-fiskeri og dertil knyttede aktiviteter.
- (20) I den forbindelse kan det konstateres, at Tuvalu er tilbageholdende med at samarbejde med Kommissionen om at behandle de mangler i landets fiskeriforvaltningssystem, der blev afdækket under Kommissionens besøg. I bemærkningerne til den endelige rapport om besøget, som Tuvalu sendte den 16. oktober 2014, forpligter landet sig ikke kontraktuelt til at tage fat på de mangler, som Kommissionen afdækkede under besøget. Tuvalu anerkendte de spørgsmål og udfordringer, som Kommissionen har konstateret, og anførte, at landet har brug for teknisk bistand og tid til at foretage de fornødne forbedringer, men forpligtede sig ikke til at afhjælpe de konstaterede mangler og forelagde heller ingen konkret handlingsplan for, hvordan dette skulle ske.
- (21) Kommissionen har i forbindelse med den overordnede vurdering af, om Tuvalu opfylder sine forpligtelser som flag-, havne- og kyststat, også undersøgt, om Tuvalu samarbejder med andre flagstater om bekæmpelsen af IUU-fiskeri.

⁽¹⁾ <http://www.ffa.int/>

⁽²⁾ Nauru-aftalen (<http://www.ffa.int/node/93#attachments>).

- (22) Ifølge artikel 63 og 64 i UNCLOS skal kyst- og flagstater samarbejde om fælles og stærkt vandrende fiskebestande. I artikel 7 og 20 i UNFSA udbygges forpligtelsen til at samarbejde om henholdsvis at fastsætte kompatible bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og sikre overholdelse og håndhævelse af de pågældende foranstaltninger. Desuden anbefaler FAO i artikel 7.1.3 i sin adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri ⁽¹⁾, at stater, som udnytter fælles fiskebestande og fiskebestande, der går på tværs af grænser, indgår bilaterale aftaler for at sikre et effektivt samarbejde om bevarelse og forvaltning af ressourcerne. Dette præciseres yderligere i punkt 28 og 51 i den internationale handlingsplan om forebyggelse, afværgelse og standsning af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-handlingsplanen) ⁽²⁾, hvori der fastsættes en udførlig praksis for direkte samarbejde mellem stater, herunder udveksling af data eller oplysninger, der er til rådighed for kyststater.
- (23) I denne forbindelse fastsætter artikel 25, stk. 10, i WCPFC-konventionen ⁽³⁾, at hvert medlem skal underrette den berørte flagstat, hvis det har rimelig grund til at formode, at et fiskerfartøj, der fører en anden stats flag, har udøvet aktiviteter, der undergraver effektiviteten af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er vedtaget for konventionsområdet.
- (24) Betydningen af effektive samarbejdsmechanismer skal vurderes ud fra den altdominerende tilstedeværelse af fartøjer under fremmed flag i farvande under Tuvalus jurisdiktion. Ifølge oplysninger, som de tuvaluanske myndigheder fremlagde under Kommissionens besøg i februar 2014, gælder der i øjeblikket i alt 18 bilaterale private licensaftaler fra 10 lande. Den flåde, der har tilladelse til at fiske i Tuvalus farvande, består således af 213 notfartøjer, 17 stangfartøjer og 7 langlinefartøjer, hvoraf kun ét notfartøj og to langlinefartøjer fører Tuvalus flag. Tuvalu erkendte dog, at der ikke var oprettet nogen samarbejdskanaler med de berørte flagstater for at sikre, at Tuvalu overholder sine forpligtelser til at samarbejde med stater som beskrevet i betragtning 22 og 23.
- (25) Med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger skal sanktionerne for overtrædelser ifølge artikel 19, stk. 2, i UNFSA være af en sådan strenghed, at de effektivt sikrer overholdelse, modvirker overtrædelser, uanset hvor de finder sted, og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter. Som det fremgår af betragtning 26-29 har Tuvalu ikke indført relevante retsregler og kan ikke føre den kontrol med sin flåde og sine farvande, der er nødvendig for at kunne idømme overtrædere tilstrækkeligt strenge sanktioner.
- (26) Sanktionssystemet er indeholdt i Tuvalus lov om marine ressourcer fra 2006. Skønt loven blev ændret i 2012, er der ikke taget højde for den seneste udvikling i international ret med hensyn til bekæmpelse af IUU-fiskeri. Det skal i denne forbindelse nævnes, at der i de relevante retsregler ikke findes en eksplicit definition af IUU-fiskeriaktiviteter og alvorlige overtrædelser, og at der heller ikke findes en omfattende liste over alvorlige overtrædelser og strenge sanktioner.
- (27) Endvidere indeholder Tuvalus lovgivning ikke på systematisk vis administrative ledsageforanstaltninger. Denne form for supplerende foranstaltninger er begrænset til suspension og inddragelse af licenser og gælder kun i tilfælde af »alvorlige overtrædelser« — et begreb, der ikke er defineret i tuvaluansk lovgivning.
- (28) Begrebet »alvorlige overtrædelser« er ikke blevet strømlinet i tuvaluansk lovgivning. De relevante retsregler indeholder ikke sanktioner, der er skadelige for overtræderne og fratager dem den gevinst, de har opnået ved det ulovlige fiskeri.
- (29) Derfor er sanktionssystemet i sin nuværende form ikke omfattende og strengt nok til at være afskrækkende. Behandlingen af alvorlige overtrædelser er nemlig ikke tilstrækkelig til at sikre overholdelse, modvirke overtrædelser, uanset hvor de finder sted, og fratage lovovertræderne de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter, som krævet i artikel 19, stk. 2, i UNFSA og artikel 25, stk. 7, i WCPFC-konventionen.
- (30) Med hensyn til det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed er det ligeledes vanskeligt at vurdere disse aspekter som følge af den mangel på klarhed og gennemsigtighed, der er beskrevet i betragtning 39-48. Som følge af sådanne mangler er det ikke muligt på en troværdig måde at fastslå omfanget af de eventuelle IUU-relaterede aktiviteter. Det er imidlertid et anerkendt faktum, at mangel på gennemsigtighed kombineret med den manglende effektive kontrol tilskynder til ulovlig adfærd.

⁽¹⁾ Code of Conduct for responsible fisheries, Food and Agriculture Organization of the United Nations, 1995.

⁽²⁾ International Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing, Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2001.

⁽³⁾ Konventionen om bevarelse og forvaltning af stærkt vandrende fiskebestande i det Vestlige og Centrale Stillehav, åbnet for undertegnelse den 5. september 2000 i Honolulu (<http://www.wcpfc.int/doc/konvention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

- (31) Med hensyn til Tuvalus eksisterende finansielle og administrative kapacitet skal det bemærkes, at Tuvalu ikke er opført i De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ⁽¹⁾. I bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 ⁽²⁾ er Tuvalu opført i kategorien af mindst udviklede lande i overensstemmelse med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) Komité for Udviklingsbistands (DAC's) liste over officielle modtagere af udviklingsbistand pr. 1. januar 2013 ⁽³⁾. I denne henseende kan Tuvalus finansielle og administrative kapacitetsbegrænsninger anses for at være til hinder for, at Tuvalu kan opfylde sine samarbejds- og håndhævelsesforpligtelser.
- (32) Uanset analysen i betragtning 31 bemærkes det endvidere på grundlag af oplysningerne fra Kommissionens besøg i februar 2014, at Tuvalus myndigheder ikke synes at mangle finansielle ressourcer. Tuvalu mangler snarere det retlige og administrative miljø til at sikre en effektiv varetagelse af sine opgaver som flag-, kyst-, havne- og afsætningsstat.
- (33) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Tuvalus udtalelser, kunne det med henvisning til artikel 31, stk. 3, og artikel 31, stk. 5, i IUU-forordningen fastslås, at Tuvalu ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

3.3. Manglende gennemførelse af internationale regler (IUU-forordningens artikel 31, stk. 6)

- (34) Tuvalu har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Tuvalu er medlem af WCPFC. Tuvalu er part i konventionen om oprettelse af Fiskeriagenturet for det Sydlige Stillehav (FFA) og i Nauru-aftalen (PNA) om samarbejde om forvaltningen af fiskeri af fælles interesse.
- (35) Kommissionen har nøje gennemgået de oplysninger, den finder relevante for Tuvalus status som medlem af WCPFC.
- (36) Kommissionen har også gennemgået de oplysninger, som den finder relevante for den kendsgerning, at Tuvalu har erklæret sig villig til at anvende de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er vedtaget af WCPFC.
- (37) Ifølge de omfattende oplysninger, Tuvalu har fremlagt om situationen for tunfiskeriaktiviteter i sine farvande ⁽⁴⁾, var fangsterne af tun i Tuvalus eksklusive økonomiske zoner (EEZ) i 2011 på 51 800 ton. Selv om det er et fald fra de foregående år (63 427 ton i 2009 og 60 618 ton i 2010), udgør bestandene i Tuvalus EEZ stadig en betydelig del af de samlede tunbestande i det Centrale og Vestlige Stillehav.
- (38) Det fremgår af tallene i betragtning 37, at Tuvalu forvalter store globale tunbestande og derfor i sin egenskab af kyststat har pligt til at sikre ansvarlig og bæredygtig forvaltning af denne ressource på lang sigt. Artikel 61-64 i UNCLOS og artikel 7-8 i UNFSA regulerer kyststaters udnyttelse af de levende ressourcer, og de foreskriver, at kyststaterne bør træffe foranstaltninger, som er forenelige med dem, der gælder i regionen og på åbent hav for at sikre de fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearters bæredygtighed på lang sigt og fremme målet om optimal udnyttelse af de levende ressourcer i deres EEZ. Kyststaterne skal også sikre, at statsborgere fra andre lande, som fisker i deres EEZ, overholder de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og kyststaterne skal ligeledes samarbejde med de relevante stater og regionale organisationer, der er involveret i det pågældende fiskeri.
- (39) Tuvalus retsregler indeholder ikke klare og gennemsigtige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der sikrer en effektiv forvaltning af fartøjer, som opererer i farvandet under Tuvalus jurisdiktion. Navnlig findes der ingen bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for kystnært fiskeri. Tuvalu har også erkendt, at den eksisterende forvaltningsplan for tun er forældet og skal revideres. Der er heller ikke endnu vedtaget en forvaltningsplan for hajer, således som det kræves i WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltning 2010-07 ⁽⁵⁾.
- (40) Bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne for farvande under national jurisdiktion, bl.a. arkipelagfarvande, er ufuldstændige og ikke baseret på videnskabelig rådgivning som krævet i UNCLOS, UNFSA og WCPFC. Mens Tuvalus fiskerilov fra 2006 fastsætter hovedprincipperne for en bæredygtig fiskeriforvaltning og bemyndiger ministeriet for naturressourcer til at indføre bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i overensstemmelse

⁽¹⁾ Oplysninger fra <http://hdr.undp.org/en/statistics>.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

⁽³⁾ DAC-liste over ODA-modtagere (<http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm>).

⁽⁴⁾ Den 9. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, WCPFC SC9-AR/CCM-25.

⁽⁵⁾ <http://www.wcpfc.int/system/files/CMM%202010-07%20%205BSharks%5D.pdf>

hermed, viste Kommissionens kontrolbesøg, at man ikke er nået langt med udarbejdelsen af denne type bestemmelser. Den vigtigste indsats i den forbindelse har været rettet mod gennemførelsen af foranstaltningerne i den tredje PNA-ordning ⁽¹⁾ i Tuvalu lovgivning i 2009.

- (41) Farvandene under Tuvalu jurisdiktion omtales som henholdsvis territorialfarvande, arkipelagfarvande og EEZ. Ifølge WCPFC-konventionens artikel 3 omfatter konventionens kompetenceområde i princippet alle farvande i Stillehavet, dvs. også farvandene under Tuvalu jurisdiktion. Når det er sagt, udelukker Tuvalu sine territorial- og arkipelagfarvande fra anvendelsen af havdageordningen, et system, som begrænser notflådens fiskeriindsats gennem tildeling af fiskedage. Derfor gælder den vigtigste retsakt for bevarelse af fiskeressourcer i Tuvalu farvande ikke for en betydelig del af farvandene under landets jurisdiktion. For langline- og stangfartøjer er bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne fastsat i de enkelte licenser. Der foreligger dog ingen offentligt tilgængelige oplysninger om den faktiske forvaltning af fangster og fiskeriindsats i begge fiskerier bortset fra den generelle politik for begrænsning af antallet af fiskerilicenser.
- (42) Desuden bekræftede Tuvalu under Kommissionens besøg, at nogle af WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger ikke anvendes i øjeblikket. Det drejer sig om CMM 2007-1 vedrørende det regionale observatørprogram, hvor der fastsættes krav om en 5 % observatørdækning på langlinefartøjer, og CMM 2010-07, hvor det fastsættes, at vægten af landede finner ikke må udgøre mere end 5 % af vægten af hajer. Manglen på teknisk kapacitet og ressourcer gjorde det ifølge Tuvalu myndigheder vanskeligt at gøre fremskridt, når det gælder overholdelsen af WCPFC's relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
- (43) De tydelige mangler med hensyn til klarhed og gennemsigtighed i de gældende bevarelses- og forvaltningsregler, jf. betragtning 39-42, herunder kontrollen med fiskeriindsatsen i henhold til havdageordningen kombineret med, at der er indgået 18 forskellige private licensaftaler, jf. betragtning 24, er til hinder for en effektiv gennemførelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne, hvilket er i modstrid med forpligtelserne i artikel 61, stk. 2-5, artikel 62, stk. 1, og artikel 64 i UNCLOS vedrørende optimal udnyttelse af ressourcerne ved hjælp af passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
- (44) Kyststaterne er i henhold til artikel 61 i UNCLOS, artikel 5 og 6 i UNFSA og artikel 5 og 6 i WCPFC-konventionen forpligtede til at fastsætte tilladte fangstmængder for de levende ressourcer i deres EEZ på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige dokumentation og på grundlag af forsigtighedsprincippet; kyststaterne skal også ved hjælp af passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger sikre, at de levende ressourcer og bestande i deres EEZ og andre farvande under deres jurisdiktion ikke bringes i fare som følge af overudnyttelse. FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, særlig punkt 7.3-7.5, indeholder også en række eksempler på god praksis, som kan bidrage til opfyldelsen af disse forpligtelser.
- (45) I rapporten til den 9. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg erkendte Tuvalu, at der fortsat var problemer med hensyn til dataindsamling, rapportering og overholdelse ⁽²⁾. Disse problemer tilskrives manglende kapacitet i fiskeriministeriet til overvågning af rapportering og dataforvaltning.
- (46) WCPFC's videnskabelige udvalg rejser jævnlige spørgsmålet om manglende data i sine rapporter. F.eks. bemærkede WCPFC's videnskabelige udvalg i rapporten til den 7. samling i 2011 under punkt 89 visse uoverensstemmelser i registreringen af bugstribet bonit, gulfinnet tun og storøjet tun i notfartøjernes logbøger. Da det af videnskabelige hensyn er vigtigt at få nøjagtige data om notfartøjers fangstsammensætning, anbefalede udvalget, at dette problem blev henvist til udvalget for tekniske spørgsmål og overholdelse ⁽³⁾. Under punkt 37 fremhævede udvalget den usikkerhed, der er forbundet med oplysninger om artssammensætningen af notfartøjernes fangst, og opfordrede indtrængende de kontraherende parter til fortsat at forbedre skønnene over notfartøjernes fangstsammensætning. På den 8. samling rejste WCPFC's videnskabelige udvalg igen spørgsmålet om manglende data og uoverensstemmelser ⁽⁴⁾ i rapporteringen af fangster og disses sammensætning, og det fremsatte bemærkninger om rapporteringsforpligtelserne i henhold til charteraftaler og udstedte henstillinger, hvori der opfordres til en styrkelse af forvaltningen ⁽⁵⁾. Udvalget behandlede også spørgsmålet om visse kontraherende parter manglende fremsendelse af oplysninger eller fremsendelse af mangelfulde oplysninger; nogle af disse kontraherende parter udøver deres aktiviteter i farvande under Tuvalu jurisdiktion.

⁽¹⁾ Parter i Nauru-aftalen (PNA) Third Arrangement, 2008.

⁽²⁾ Den 9. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, WCPFC SC9-AR/CCM-25.

⁽³⁾ Sammenfattende rapport fra den 7. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, afholdt den 9.-17. august 2011 i Ponte, Sammenslutningen af Mikronesiske Stater (<http://www.wcpfc.int/node/2896>).

⁽⁴⁾ Del 3.1. i den sammenfattende rapport fra den 8. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, afholdt den 7.-15. august 2012 (<http://www.wcpfc.int/node/4587>).

⁽⁵⁾ Punkt 69-71 i den sammenfattende rapport fra den 8. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg.

- (47) Ifølge den rådgivning, der blev fremlagt på den 7. samling i WCPFC's videnskabelige udvalg, vil fangstraterne sandsynligvis falde og bestandene blive nedfisket, hvis det nuværende fiskeritryk på bugstribet bonit opretholdes, og fangsterne bør derfor reduceres til et niveau svarende til det maksimale bæredygtige udbytte. En eventuel intensivning af fiskeriindsatsen bør derfor overvåges⁽¹⁾. Under Kommissionens besøg blev det dog konstateret, at der mangler en reel flåde- og fiskeriadgangspolitik, hvilket fremgår af den forældede og ufuldstændige forvaltningsplan for tun.
- (48) Tuvalu myndigheder anvender ikke WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i landets arkipelagfarvande og har kun indført begrænsede foranstaltninger, der er i overensstemmelse hermed. Eftersom tunfisk er en fælles bestand og en stærkt vandrende art, der udgør en vigtig ressource, som er genstand for omfattende fiskeri i Tuvalu arkipelagfarvande — et geografisk vigtigt gydeområde for tunarter — er denne situation til hinder for enhver overordnet bestræbelse på at bevare tunbestanden i Stillehavsregionen. Tuvalu myndigheder sørger således ikke for, at der anvendes bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i alle farvande under landets jurisdiktion på en måde, som er i overensstemmelse med WCPFC's krav og med landets forpligtelse til at sikre, at arter, der befinder sig i farvande under en kyststats jurisdiktion, ikke skades som følge af overudnyttelse.
- (49) Kommissionen har også vurderet enhver handling eller undladelse fra Tuvalu side, der kan have gjort de gældende love, administrative bestemmelser eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger mindre effektive.
- (50) I den forbindelse fastsættes der ikke med den forældede tunforvaltningsplan klare mål om at begrænse antallet af fiskerilicenser og den samlede tilladte fangstmængde, hvilket Tuvalu erkender. Kommissionen mener derfor, at de manglende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger hindrer Tuvalu i at overholde sine internationale forpligtelser. Eftersom tun er en fælles og stærkt vandrende fiskebestand, skal bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne være konsekvente og kompatible i hele det område, bestanden vandrer i, hvis sådanne foranstaltninger skal kunne opretholdes og være effektive, hvilket også er det overordnede mål for WCPFC-konventionen.
- (51) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt alle Tuvalu udtalelser, kan det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Tuvalu ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser, når det gælder internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

3.4. Specifikke begrænsninger i udviklingslande

- (52) Under hensyntagen til Tuvalu placering som mindst udviklet land (jf. betragtning 31) undersøgte Kommissionen, om de oplysninger, den havde indsamlet, kunne hænge sammen med landets specifikke begrænsninger som udviklingsland.
- (53) Selv om der kan være specifikke kapacitetsmæssige begrænsninger med hensyn til kontrol og overvågning, kan Tuvalu specifikke begrænsninger som følge af landets udviklingsniveau ikke bruges som en begrundelse for, at den nationale lovgivning ikke indeholder specifikke bestemmelser, der henviser til internationale instrumenter, som tager sigte på at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeriaktiviteter. De pågældende begrænsninger kan heller ikke bruges som en undskyldning for, at Tuvalu ikke har oprettet et sanktionssystem for overtrædelser af internationale forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger.
- (54) Det ser endvidere ud til, at manglerne i overvågnings- og kontrolsystemet er en følge af ubalancen mellem Tuvalu ringe kapacitet til at kontrollere fiskeriaktiviteterne i sin EEZ og den kendsgerning, at en stor udenlandsk flåde tildeles adgang til landets farvande. Til trods for fiskeriets betydelige bidrag til Tuvalu generelle indkomst, ser det desuden ud til, at det budget, der er afsat til fiskeriforvaltning, er betydeligt lavere. Selv om Tuvalu har udviklingsmæssige begrænsninger, er der stadig ingen sammenhæng mellem landets politik for forvaltning af fiskeriressourcerne og de dertil afsatte ressourcer og landets prioriteter med hensyn til fiskeriforvaltning.
- (55) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktuelle oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Tuvalu udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Tuvalu fiskeriforvaltning kan være hæmmet af landets udviklingsniveau. Hvis man imidlertid tager hensyn til, hvilken type mangler der er konstateret i Tuvalu, og de foranstaltninger, der er truffet for at rette op på situationen, kan Tuvalu udviklingsniveau ikke undskyldes eller på anden vis forklare landets overordnede præstationer som flag- eller kyststat på fiskeriområdet og de utilstrækkelige foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeriet.

⁽¹⁾ Punkt 35-36 i den sammenfattende rapport fra den 7. ordinære samling i WCPFC's videnskabelige udvalg.

4. KONKLUSION OM MULIGHEDEN FOR IDENTIFIKATION SOM ET IKKE-SAMARBEJDEDE TREDJELAND

- (56) På baggrund af ovenstående konklusioner om Tuvalus manglende opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri bør dette land i henhold til IUU-forordningens artikel 32 underrettes om, at det muligvis kan blive identificeret som et land, som Kommissionen betragter som et ikkesamarbejdende tredjeland, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri.
- (57) I overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, i IUU-forordningen bør Kommissionen underrette Tuvalu om, at landet muligvis kan identificeres som et ikkesamarbejdende tredjeland. Kommissionen bør ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32 i IUU-forordningen, over for Tuvalu. For at sikre en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist for det pågældende land til at svare skriftligt på meddelelsen og afhjælpe situationen.
- (58) Underretningen af Tuvalu om, at landet muligvis kan blive identificeret som et land, som Kommissionen i forbindelse med denne afgørelse betragter som ikkesamarbejdende, udelukker ikke og fører heller ikke automatisk til, at Kommissionen eller Rådet efterfølgende tager skridt til at identificere ikkesamarbejdende lande og opstille en liste over dem —

BESTEMT FØLGENDE:

Eneste artikel

Tuvalu underrettes hermed om muligheden for, at landet bliver identificeret som et tredjeland, der af Kommissionen betragtes som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2014.

For Kommissionen

Karmenu VELLA

Medlem af Kommissionen

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Oplysninger fra medlemsstaterne om lukning af fiskeri

(2014/C 447/12)

I overensstemmelse med artikel 35, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾ er der truffet beslutning om et fiskestop, jf. nedenstående skema:

Dato og klokkeslæt for lukning	8.12.2014
Varighed	8.12.2014-31.12.2014
Medlemsstat	Sverige
Bestand eller bestandsgruppe	COD/03AS.
Art	Torsk (<i>Gadus Morhua</i>)
Område	Kattegat
Fiskerfartøjstype(r)	—
Løbenummer	79/TQ43

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

Oplysninger fra medlemsstaterne om lukning af fiskeri

(2014/C 447/13)

I overensstemmelse med artikel 35, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾ er der truffet beslutning om et fiskestop, jf. nedenstående skema:

Dato og klokkeslæt for lukning	21.11.2014
Varighed	21.11.2014-31.12.2014
Medlemsstat	Portugal
Bestand eller bestandsgruppe	GHL/N3LMNO
Art	Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Område	NAFO 3 LMNO
Fiskerfartøjstype(r)	—
Løbenummer	77/TQ43

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

Oplysninger fra medlemsstaterne om lukning af fiskeri

(2014/C 447/14)

I overensstemmelse med artikel 35, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾ er der truffet beslutning om et fiskestop, jf. nedenstående skema:

Dato og klokkeslæt for lukning	3.12.2014
Varighed	3.12.2014-31.12.2014
Medlemsstat	Sverige
Bestand eller bestandsgruppe	COD/03AN.
Art	Torsk (<i>Gadus morhua</i>)
Område	Skagerrak
Fiskerfartøjstype(r)	—
Løbenummer	78/TQ43

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

**Ajourføring af referencebeløb gældende ved passage af de ydre grænser, jf. artikel 5, stk. 3,
i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en
fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) ⁽¹⁾**

(2014/C 447/15)

Offentliggørelsen af referencebeløb gældende ved passage af de ydre grænser, jf. artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), er baseret på de oplysninger, medlemsstaterne meddeler Kommissionen i overensstemmelse med artikel 34 i Schengengrænsekodeksen.

Ud over de oplysninger, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, findes der på webstedet for Generaldirektoratet for Indre Anliggender oplysninger, som ajourføres hver måned.

BELGIEN

Erstatter de oplysninger, der er offentliggjort i EUT C 247 af 13.10.2006

Ifølge belgisk lov skal det godtgøres, at der foreligger tilstrækkelige subsistensmidler.

Den administrative praksis er følgende:

a) Udlændinge, der bor hos en privatperson

Dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler kan forelægges af den person, der huser udlændingen, i form af en forsørgelsesattest, der skal bekræftes af kommunalforvaltningen i bopælskommunen.

Forsørgelsesattesten vedrører udgifterne til forplejning og logi, lægeudgifter, samt udgifter til udlændingens hjemrejse, hvis denne ikke selv kan afholde disse, og har til formål at undgå, at myndighederne kommer til at afholde disse udgifter. Ansvar skal overtages af en kreditværdig person; er denne udlænding, skal vedkommende være i besiddelse af opholdstilladelse hhv. bopæstilladelse.

I givet fald kan det forlanges, at udlændingen skal fremlægge dokumentation for sine egne midler.

Har udlændingen ingen kreditværdighed, skal han have mindst ca. 45 EUR til rådighed pr. opholdsdag.

b) Udlændinge, der er indlogeret på hotel

Kan udlændingen ikke dokumentere, at han er kreditværdig, skal han råde over mindst ca. 95 EUR pr. opholdsdag.

I de fleste tilfælde skal vedkommende desuden forelægge rejsehjemmel (flybillet) til returrejse til hjem- eller bopælslandet.

Fortegnelse over tidligere publikationer

EUT C 247 af 13.10.2006, s. 19

EUT C 153 af 6.7.2007, s. 22

EUT C 182 af 4.8.2007, s. 18

EUT C 57 af 1.3.2008, s. 38

EUT C 134 af 31.5.2008, s. 19

EUT C 37 af 14.2.2009, s. 8

EUT C 35 af 12.2.2010, s. 7

EUT C 304 af 10.11.2010, s. 5

EUT C 24 af 26.1.2011, s. 6

EUT C 157 af 27.5.2011, s. 8

EUT C 203 af 9.7.2011, s. 16

⁽¹⁾ Se fortegnelsen over tidligere publikationer sidst i denne opdatering.

EUT C 11 af 13.1.2012, s. 13

EUT C 72 af 10.3.2012, s. 44

EUT C 199 af 7.7.2012, s. 8

EUT C 298 af 4.10.2012, s. 3

EUT C 56 af 26.2.2013, s. 13

EUT C 98 af 5.4.2013, s. 3

EUT C 269 af 18.9.2013, s. 2

EUT C 57 af 28.2.2014, s. 1

EUT C 152 af 20.5.2014, s. 25

EUT C 224 af 15.7.2014, s. 31

EUT C 434 af 4.12.2014, s. 3.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA